

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/18/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010092
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6711010092.30

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Philadelphyovej a členov senátu Dušana Hancka a JUDr. Františka Hanusku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.12.2019 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaného F. V. pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný F. V. D. A. K. J., Z.. XX.XX.XXXX V. I., K. B. A.,
G. A. Č.. XXX/X,

je vinný

že

ako konateľ spoločnosti V. X., Q..J..H., L. Č.. XX, D.: XX XXX XXX, ktorá mala ako leasingový nájomca užívať na základe leasingových zmlúv č. XXXXXX/XXX až XXX uzavretých v období od 05.11.2007 do 04.09.2008 s leasingovým prenajímateľom D., Q..J..H., F. Č.. XX, B., D.: XX XXX XXX a jeho právnym nástupcom B. E. & G. Q..J..H., K. C. Č.. XX, B., D.: XX XXX XXX nižšie uvedené predmety leasingu:

nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 05.11.2007,

teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 05.11.2007,

snežnú frézu, v. č. V. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 05.11.2007,

nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 20.11.2007,

teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. V. XX dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 20.11.2007,

snežnú frézu, v. č. V. XX dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 20.11.2007,

nakladač Golem G03, bez výrobného čísla dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 12.12.2007,

teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, bez výrobného čísla dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 12.12.2007,

mixováciu lopatu na betón, bez výrobného čísla dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 12.12.2007,

kombinovanú lopatu drott, v. č. V. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 12.12.2007,

nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 17.01.2008,

teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 17.01.2008,

mixovaciú lopatu na betón, v. č. V. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 17.01.2008,

kombinovanú lopatu drott, v. č. V. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 17.01.2008,

teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 01.02.2008,

mixovaciú lopatu na betón, v. č. V. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 01.02.2008,

nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 01.04.2008,

kombinovanú lopatu drott, v. č. A. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 18.04.2008,

mixovaciú lopatu na betón, v. č. F. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 18.04.2008,

čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 18.04.2008,

čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 18.04.2008,

kombinovanú lopatu drott, v. č. A. a mixovaciú lopatu na betón, v. č. F. dodané na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 18.04.2008,

kombinovanú lopatu drott, v. č. A. a vidly s pridržiavačom, v. č. V. dodané na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 18.04.2008,

2 ks paletizačných vidiel, v. č. X. a X. a veľkoobjemovú lopatu, v. č. V. dodané na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 18.04.2008,

čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.06.2008,

teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. K. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.06.2008,

mixovaciú lopatu na betón, v.č. F. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.06.2008,

paletizačné vidly, v. č. X., kombinovanú lopatu drott, v. č. A., veľkoobjemovú lopatu, v. č. V. a vidly s pridržiavačom, v. č. V. dodané na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.06.2008,

mixovaciú lopatu na betón, v.č. F. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 20.06.2008,

mixovaciú lopatu na betón, v. č. F. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 20.06.2008,

teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. X. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 20.06.2008,

čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.07.2008,

teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. X. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.07.2008,

mixovaciú lopatu na betón, v. č. F. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.07.2008,

kombinovanú lopatu drott, v. č. A. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.07.2008,

čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.07.2008,

teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. X. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.07.2008,

teleskopický presuvný podkop neuman ovládaný z kabíny, v. č. X. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.07.2008,

čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 08.08.2008,

mixovaciú lopatu na betón, v. č. F. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 08.08.2008,

teleskopický presuvný podkop s prídavnou hydraulickou vetvou a diaľkovým ovládaním, v. č. K. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 08.08.2008,

kombinovanú lopatu drott, v. č. A. dodanú na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 08.08.2008,

čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. V. dodaný na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX/XXX zo dňa 04.09.2008,

v rozpore s Obchodnými podmienkami pre finančný leasing, ktoré boli nedeliteľnou súčasťou leasingových zmlúv č. XXXXXX/XXX až XXX

jednak dohodnuté leasingové splátky od konca roku 2008 neuhrádzal (čl. 4 bod. 6./ Obchodných podmienok pre finančný leasing),

a navyše uvedené predmety leasingu postupne v dobe od 07.11.2007 do 18.09.2008 na základe Rámцovej zmluvy o uložení vecí podľa § 516 a nasl. Obchodného zákonníka zo dňa 07.11.2007 zveril bez súhlasu leasingového prenajímateľa neznámej fyzickej osobe vystupujúcej pod menom D.. D. A. (čl. 7 bod č. 4./ Obchodných podmienok pre finančný leasing), takže ich dňa 02.03.2009, kedy v Obci L. Č.. XX, H. A. osobne prevzal od zástupcov leasingového prenajímateľa, D.. T. B. a D.. V. K., písomné odstúpenie od uvedených leasingových zmlúv zo dňa 01.03.2009, už nemal vo svojej dispozícii, čo následne potvrdil leasingovému prenajímateľovi aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu formou listu z 26.03.2009, v ktorom uviedol, že požadované predmety leasingu z uvedeného dôvodu nemôže vrátiť a doposiaľ ich ani nevrátil,

čím v dôsledku takéhoto nakladania s predmetmi leasingu ako s vlastnými a v rozpore s účelom ich zverenia, spôsobil spoločnosti B. E.M. & G. Q..J..H., K. C. Č.. XX, B., D.: XX XXX XXX škodu vo výške 16.987.313,59 Sk, po prepočte konverzným kurzom 563.875,51 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 213 ods. 4 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, Čl.6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o ochrane základných práv a slobôd na trest odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona, § 78 ods. 1 Tr. zákona, súd obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku, súd poškodeného spoločnosť B. E. & G. Q..J..H., K. C. Č.. XX, B., D.: XX XXX XXX, s ich nárokom na náhradu škody ich odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku a zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Skutkový stav je preukazovaný dôkazmi a to výpoveďou obžalovaného, výpoveďami svedkov-poškodených, výpoveďami svedkov, čítaním zápisníc o výsluchu svedkov, znaleckými posudkami a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Obžalovaný F. V. poprel spáchanie žalovaného skutku. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutok uvedený v obžalobe nikdy nespáchal, nikdy nemal povinnosť vrátiť predmet leasingu. Ďalej dodal, že v období rokov 2007-2008 bol štatutárom spoločnosti vyrábajúcej a predávajúcej šmykom riadené nakladače pod obchodným označením U. a ich prídavných zariadení. V IV. kvartáli roku 2007 počas výstavy uskutočnenej na výstavisku Agrokomplex Nitra ho kontaktoval prostredníctvom jeho bratranca F. V. obchodník leasingovej spoločnosti D.. P. X. ponúkajúc mu za spoločnosť B. E. & G. možnosť financovania jeho obchodného zámeru, ktorým bolo vybudovanie požičkovne spomenutých zariadení na území Slovenskej republiky, ktorými by boli požičované zákazníkovi dané zariadenia, neskôr by mohlo dôjsť aj k prípadnému ich predaju. Boli spomínané aj ďalšie alternatívy spolupráce. O uvedenom bol uzročený D.. X. a rovnako aj D.. V. s D.. X., ktorí boli konateľmi leasingovej spoločnosti a ktorí boli v zmysle zápisu v obchodnom registri oprávnení konať za spoločnosť výlučne spoločne. Takto D.. X. spracoval všetky potrebné doklady k prevereniu bonity klienta, vykonal k tomu potrebné šetrenia a

táto ponuka so zámerom obžalovaného našla odzrkadlenie v schvaľovacom protokole. V ňom podľa obžalovaného bol jednoznačne určený zámer i spôsob jeho financovania (účel, výška financovania, úroková percentuálna sadzba, spôsob ručenia). Tento schvaľovací protokol bol predložený obom konateľom leasingovej spoločnosti (D.. V. a D.. X.), ktorí predstavovali schvaľovací orgán a ktorí dňa 31.10.2007 na protokole schválili takýto zámer t.j. „spoločnosť V. X. Q..J..H.. je dcérskou spoločnosťou spoločnosti V. U. T..Q..., ktorá je výrobcom, dodávateľom servisným strediskom, ručiteľom aj garantom spätnej kúpy. Poistenie predmetu leasingu bolo cez D. (s 5 percentnou akontáciou). Predmet leasingu bude použitý na dlhodobý prenájom v požičovni, ktorým sa spoločnosť V. X. Q..J..H.. zaoberá“. Z uvedeného podľa tvrdenia obžalovaného vyplýva, že leasingová spoločnosť bola uzrozumená s tým, že predmet leasingu bude použitý v požičovni a bude sa poskytovať tretím osobám. Po uvedenom schválení došlo k podpisu leasingových, kúpnych a ďalších zmlúv s predmetným obchodom súvisiacich. Takto v období rokov 2007-2008 došlo k uzatvoreniu 43 leasingových zmlúv, predmetom ktorých boli nakladače, prídavné zariadenia. Ohľadom uvedeného obžalovaný vždy jednal s D.. X. a pri posledných 3 zmluvách s D.. V.. Mechanizmus uzatvárania jednotlivých zmlúv bol taký, že leasingová spoločnosť vypracovala, najskôr v tlačenej forme, neskôr v elektronickej, na to potrebnú zmluvnú dokumentáciu, ktorú obžalovaný podpisoval za leasingového nájomcu a tiež predávajúceho, ktorá následne buď cestou D.. X. alebo poštou bola doručená leasingovej spoločnosti na podpis štatutárom. Poprel, že by vôbec niekedy ako leasingový nájomca bol leasingovou spoločnosťou splnomocnený na prevzatie predmetov leasingu od dodávateľa v mene kupujúceho (teda leasingovej spoločnosti). Má za to, že on ako leasingový nájomca, ani leasingová spoločnosť ako kupujúci nikdy predmety leasingu neprevzali. Bol to práve D.. V., ktorý mu takto ponúkal i ďalší objem financovania.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný potvrdil, že dňa 02.03.2009 v sídle spoločnosti V. X. Q..J..H.. ho navštívili D.. K. a pani B., ktorí mu odovzdali odstúpenie od leasingových zmlúv podpísané len ním ako jedným z dvoch konateľov. Pri tejto svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.12.2014 dal do pozornosti skutočnosť, že v priebehu vedenia obchodnoprávneho konania (vedeného pod sp. zn. 14Cb/42/2009 na Okresnom súde Zvolen) leasingová spoločnosť sama uznala neplatným odstúpenie od leasingových zmlúv, ako neplatného právneho úkonu, keď už v tomto čase obžalovaný nebol štatutárom leasingového nájomcu. Na základe druhého odstúpenia od leasingových zmlúv zo dňa 28.02.2012 (čl. 2817 a nasledujúce) leasingová spoločnosť v lehote do 10 dní od doručenia požadovala vrátenie predmetov leasingu s odôvodnením, že odstupujú od zmlúv z dôvodu neplatenia leasingových splátok. Poukázal i na to, že po dobu rokov 2007-2008 hoci leasingová spoločnosť mala vedomosť o použití predmetov leasingu v požičovni, túto skutočnosť počas tohto obdobia vôbec nenamietala, naopak sama navrhovala navýšenie objemov financovania za rovnakých podmienok i za rovnakým účelom. Podľa obžalovaného k ukončeniu leasingového vzťahu došlo až 29.02.2009 (pričom druhé odstúpenie od leasingových zmlúv prevzal 02.03.2009), kedy už ale on nebol konateľom leasingového nájomcu, pretože tento post zastával len do polovice roka 2009. Z uvedeného mu preto vyplýva, že v postavení konateľa nemal povinnosť vrátiť predmety leasingu a nemohol tak leasingovej spoločnosti spôsobiť nejakú škodu. Podoťkol, že konal vždy v rámci dojednania s leasingovou spoločnosťou, dohodnuté podmienky neporušil, nešiel nad rámec obchodného zámeru, žil a aj žije usporiadaným rodinným a riadnym životom. S D.. A. uzatvoril zmluvy v súlade s Občianskym zákonníkom, v zmysle ktorých bolo úlohou D.. A. len vybudovanie distribučnej siete na predmety leasingu. Zoznámil ich otec obžalovaného, ktorému ako svojmu otcovi obžalovaný dôveroval. Na základe odstúpenia od zmlúv vyzval D.. A. na vrátenie predmetov leasingu, keď tomuto pánovi predmety leasingu predtým zveril do úschovy. Súčasne ho oboznámil s tým, ktoré predmety sú mu odovzdávané, že tieto sú vo vlastníctve leasingovej spoločnosti, že tieto je oprávnený použiť výlučne ako výstavné vzorky a bola mu zakázaná akákoľvek činnosť súvisiaca s užívaním predmetov na účel, na ktorý boli určené (požičiavanie, prenájom). Zároveň bol upozornený na to, že na výzvu je povinný tieto predmety leasingu vrátiť. Výzva na vrátenie predmetov leasingu sa však obžalovanému poštou vrátila späť ako nedoručená s poznámkou „adresát neznámy“. Potom podľa údajov z občianskeho preukazu D.. A. vycestoval do A. na adresu jeho bydliska (A., B. XX), avšak D.. A. sa obžalovanému nepodarilo vypátrať. V tomto období došlo k viacerým útokom na neho a jeho rodinu (zhorelo im osobné motorové vozidlo, vykradli spoločnosť V. X. Q..J..H., na fotografiu jeho detí umiestnenú v jeho kancelárii mu bol položený náboj). Uvedené skutočnosti oznámil polícii. Obava o svoj život i životy jeho blízkych vyústila do nepokračovania obžalovaného v pátraní po D.. A.. Obžalovaný dodal, že postup ohľadom odovzdávania predmetu leasingu, i uzatváranie leasingových zmlúv bol taký, že D.. A. vyhľadával miesta a vytváral podmienky na zapožičiavanie predmetov leasingu. Potom vyslovil požiadavku na potrebu niektorého z leasingových strojov (zariadení), následne táto bola predložená leasingovej spoločnosti a vypracovali sa k tomu potrebné dokumenty. Záver spočíval v uzatvorení leasingových zmlúv a v odovzdaní ich predmetov. Tiež uviedol, že niekedy došlo k odovzdaniu

strojov i skôr, než došlo k podpísaniu leasingovej zmluvy. D.. A. nebola vyplatená žiadna odmena, bola mu poskytnutá len prevádzková réžia (propagačné materiály, notebook). Jeho odmenou malo byť uzatvorenie pracovno-právneho vzťahu, so sľubom neskoršieho výkonu obchodného riaditeľa v celej ním vybudovanej sieti požičovne a distribúcií. Obžalovaný uviedol, že D.. A. ho sporadicky navštevoval, stručne obžalovaného oboznámil o svojej činnosti, avšak podotkol, že všetko okolo osoby D.. A. zabezpečoval jeho otec. Otec obžalovaného zabezpečoval i odovzdávanie predmetov leasingu D.. A.. Preto mal obžalovaný i dojem, že spoločnosť leasingového nájomcu (V. X. Q..J..H..) prostredníctvom jeho otca mala vedomosť o konkrétnych miestach uloženia predmetov leasingu. Dôvodom porušenia podmienok upravených v leasingových zmluvách a nesplácanie predmetov leasingu bola druhotná neschopnosť spoločnosti leasingového nájomcu, pretože ku koncu roka 2008 - 2009 už naplno prepukla finančná kríza, ktorá sa prejavila aj v ich spoločnosti tým, že zahraniční partneri prestali uhrádzať svoje záväzky. Spoločnosť v roku 2008 ešte nebola v druhotnej platobnej neschopnosti. V roku 2009 už áno. Pokiaľ obžalovaný vypovedal ohľadom distribučnej siete vytváranej D.. A., vždy boli o tom vyhotovené určité listinné dôkazy (napr. zápisy), avšak z dôvodu vykradnutia firmy vrátane odcudzenia účtovných a iných dokladov, na hlavnom pojednávaní obžalovaný nevedel tieto dôkazy predložiť. Osobu D.. A. obžalovaný opísal tak, že sa jedná o osobu vo veku 60-65 rokov, zrejme v minulosti pracujúceho ako štátny zamestnanec, bol rozvedený, mal 2-3 deti, bol náruživý fajčiar a používal zapaľovač so štátnym znakom buď NKÚ alebo NBÚ, pôsobil distingvovane, čestne, bol zavalitej postavy, preplešatený so šedivými tmavšími vlasmi a používal dioptrické okuliare s tmavou clonou.

Na hlavnom pojednávaní po vypočutí znalca Ing. Haracha k stanoveniu všeobecnej ceny predmetov leasingu dodal, že nedisponuje ničím, z čoho by vyplynula životnosť toho-ktorého stroja. Podotkol, že tieto stroje nevyrába, vyrába len náhradné diely a u nich sa doba životnosti neuvádza. I napriek tomu, že po oboznámení sa so znaleckým posudkom č. 31/2010 Ing. Haracha, po jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní, predložil súdu znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Vladimírom Kusendom č. 7/2016 vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty súborov zariadení konania pod č. 5T/18/2011 vedeného na Okresnom súde Zvolen spolu s doplnkom č. 1 k tomuto posudku (ktorý bol rovnako na hlavnom pojednávaní predložený i prokurátorovi), obžalovaný (čl. 3194) nenavrhol na hlavnom pojednávaní súdu oboznámiť sa s týmto posudkom, rovnako nenavrhol ani znalca na hlavnom pojednávaní vypočúť.

Svedok-poškodený spoločnosť B. E. & G. Q..J..H.. B. v prípravnom konaní zastúpený D.. T. B. (čl. 1056, splnomocnenie čl. 1069) si v trestnom konaní uplatnil škodu v sume 683.982,14 €, ktorá bola vyčíslená i v zmysle znaleckého posudku č. 15/2010 vypracovaného Ing. Pavlom Šimonom a znaleckého posudku č. 31/2010 vypracovaného Dipl. Ing. Igorom Harachom a pozostáva z nadobúdacej ceny predmetov leasingu tak, že od hodnoty predmetov leasingu v čase spáchania skutku bola odpočítaná pomerná časť akontácie a uhradených leasingových splátok v rozsahu zodpovedajúcom zníženiu hodnoty predmetov leasingu v čase spáchania skutkov v porovnaní s ich hodnotou v čase prevzatia predmetov leasingu obžalovaným na základe leasingových zmlúv, t.j. škoda pozostáva z pohľadávok k dátumu odstúpenia t.j. k 01.03.2009, zo zostatku istiny a 50 % škody z nerealizovaného úrokového výnosu v zmysle obchodných podmienok. Súčasne si uplatnili i nárok na náhradu trov tohto trestného konania.

Svedkyňa D.. T. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného pozná len v súvislosti s predmetnými leasingovými zmluvami. Aktuálne už v leasingovej spoločnosti B. E. nepracuje, prácu ukončila asi pred 5 rokmi, bola kríza a došlo k znižovaniu stavu zamestnancov. V spoločnosti pôsobila ako vedúca administratívy leasingových zmlúv a to od októbra 2008. Jej pracovnou náplňou bolo riešenie pohľadávok, riadne a predčasné ukončovanie leasingových zmlúv, služby zákazníkom. Dokazovala, že spoločnosť obžalovaného V. X. Q..J..H.. bola klientom poškodeného a ona do leasingovej spoločnosti prišla v čase, keď už 40 leasingových zmlúv bolo uzatvorených. Poukázala na to, že viac ako 8 rokov v tej dobe už pracovala ako odborník a asi do jedného mesiaca od svojho príchodu do leasingovej spoločnosti si všimla anomáliu pri tejto spoločnosti obžalovaného. Preto bola za konateľom spoločnosti D.. V. a požadovala informácie ohľadom toho, že v danom prípade tá istá osoba podpisovala potrebné listiny za dodávateľa i za preberateľa predmetov leasingu, ktorá skutočnosť vyplývala z preberacích protokolov, čo sa jej nezdalo a ďalej sa pýtala, či aj v skutočnosti niekto za leasingovú spoločnosť bol prítomný pri preberaní predmetov leasingu. Odpoveďou jej bolo, že niekedy áno, inokedy nie. Z týchto dôvodov preto navrhla ukončiť leasingové zmluvy. Vychádzala pri tom z vlastných skúseností, keď s obdobným prípadom sa už vo svojej praxi stretla. Dokazovala, že pri ukončení uzatvárania leasingových zmlúv, leasingový nájomca prestal platiť úplne a strata leasingovej spoločnosti sa zvyšovala. Podotkla, že predtým boli omeškania mierne. Uvedené riešili tak, že si uplatnili leasingové pokuty, začali konanie smerujúce k odstúpeniu od leasingových zmlúv, aby sa aspoň dostali k majetku - predmetom leasingu.

Vtedy nadobudla dojem, že k predmetom leasingu sa už nedostanú. V naznačenom smere od vedenia dostala voľnú ruku a preto manažovala celý postup. Spísala odstúpenie od leasingových zmlúv, osobne mali leasingového nájomcu navštíviť, robili všetky potrebné úkony, aby sa k majetku čo najskôr dostali. Ešte predtým, než šli do areálu firmy na L., boli na príslušnom Katastri nehnuteľností v A. a požiadali riaditeľa o poskytnutie dvojdňovej lehoty na zabezpečenie predbežného opatrenia o zákaze nakladania s nehnuteľnosťami, ktorými boli zabezpečené predmety leasingu. Takýto prísľub aj dostali, avšak nebol realizovaný, pretože, keď po dvoch dňoch s pracovníčkou katastra nehnuteľnosti komunikovala, táto jej uviedla, že bola z takéhoto postupu disciplinárne riešená. K samotnej návšteve dňa 02.03.2009 firmy V. X. Q..J..H.. vypovedala, že v jej priestoroch neboli žiadne predmety leasingu, na ktorú skutočnosť aj obžalovaného na mieste upozornili. Upozornili ho i na to, že keď neodovzdá predmety leasingu, dopúšťa sa trestného činu neoprávneného užívania cudzej veci. Pokiaľ požadovala vysvetlenie od obžalovaného, ako je nakladané s predmetmi leasingu, žiadnu odpoveď nedostala. Podotkla, že odstúpenie od zmlúv bolo z dôvodu, že obžalovaný mal nedoplatky na leasingových zmluvách (podľa článku 11 bod 1., bod 4. Obchodných podmienok), čím došlo k porušeniu obchodných podmienok. Pri osobnej návšteve obžalovanému ešte uviedli, že ak bude akceptovať ponuku leasingovej spoločnosti na zaplatenie evidovaných pohľadávok, že leasingová spoločnosť je ochotná stiahnuť faktúru na zmluvnú pokutu vo výške 10 % obstarávacej ceny z dôvodu i porušenia obchodných podmienok v súvislosti s odovzdaním predmetov leasingu tretej osobe bez písomného súhlasu leasingovej spoločnosti (porušil tak článok 7. bod 4.). Táto skutočnosť bola rovnako dôvodom na odstúpenie od leasingových zmlúv. Na L. 02.03.2009 bola spoločne s D.. K.. Dodala, že mala vedomosť i o tom, že majetky, ktorými boli tieto leasingové obchody zabezpečené, spoločnosť V. U. T..Q.. a V. X. Q..J..H.. previedli na iné subjekty. Zo strany obžalovaného ani nevidela snahu splniť si svoje záväzky voči leasingovej spoločnosti. Ohľadom osoby menom D. A. vedomosť nemala, o nej sa dozvedela až v rámci tohto trestného konania. Odstúpenie od zmlúv dňa 02.03.2009 obžalovaný prevzal bez slov, túto listinu i podpísal. Počula, ako pri telefonickom rozhovore po ich návšteve v L. obžalovaný pánovi K.i hovoril, že predmety leasingu dal viacerým osobám, že nevie takto v rýchlosti uviesť, ktorým, že vypracovanie zoznamu bude obtiažne. Bol požadovaný, aby leasingovej spoločnosti takýto zoznam obratom doručil. Uvedené uvádzal aj svedkyňa pri návšteve dňa 02.03.2009. Na tomto stretnutí požadovali aj predloženie zmlúv o nájme predmetov leasingu, čo im obžalovaný odmietol predložiť s tým, že ich nemá. Nikdy osobu menom D. A. nestretla, nemá o nej vedomosť, počula o nej len v rámci tohto trestného konania. Uviedla, že obžalovaný jej nikdy o tejto osobe nič nehovoril. Svedkyňa nikdy neparticipovala na uzatvorení žiadnej zo sporných leasingových zmlúv. Svedkyňa uviedla, že v prípravnom konaní vypovedala pravdu a zotrúva na svojich predchádzajúcich výpovediach s tým, že pokiaľ aj niektoré skutočnosti podrobnejšie rozviedla, bolo to z dôvodu, že si ich lepšie pamätala. Poukázala na značný časový odstup od spáchania skutku. Pokiaľ v samotnom odstúpení od zmlúv je uvedený len jeden dôvod a to neplatenie splátok, nie je potrebné aby v ňom bol uvedený i druhý dôvod a to požičanie strojov tretej osobe bez súhlasu leasingovej spoločnosti, pretože ten prvý dôvod je sám osebe dostatočným na odstúpenie od leasingových zmlúv. K druhému odstúpeniu od zmlúv zo dňa 28.02.2012 sa svedkyňa vyjadriť nevedela, nemala ani vedomosť o tom, že to odstúpenie, na ktorom pracovala svedkyňa, samotná leasingová spoločnosť negovala. Nevedela uviesť, či v roku 2012 ešte pracovala pre spoločnosť B..

Svedok D.. V. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného si pamätá len v súvislosti s týmito konaniami, v poškodenej spoločnosti pracoval od leta roku 2008 do decembra 2009. Dokazoval, že v čase, keď on do leasingovej spoločnosti prišiel, už sa podpisovala jedna z posledných t.j. 43-tia leasingová zmluva, túto aj podpísal. Dodal, že súčasne bol druhým konateľom leasingovej spoločnosti zodpovedný za administratívny úsek aj s čiastočnou obchodnou aktivitou do 31.12.2009. Pri uzatváraní a podpise predchádzajúcich zmlúv, svedok nefiguroval. Všeobecne každé splácanie leasingu podliehalo kontrole a v prípade, že došlo k omeškaniu, nezaplateniu splátky, bol kontaktovaný klient. Takto bolo postupované aj v prípade predmetného leasingu. Svedok si pamätal, že u predmetných leasingoch nejaký problém bol, preto preverovali predmety leasingu. V danom prípade nielenže došlo k nesplácaniu leasingu, ale bolo i zistené, že predmety leasingu neboli. Tento obchodný vzťah podľa svedka bol riešený viacerými, tak internými zamestnancami, ako aj externými. Spomenul si, že vec riešil spolu s D.. B.. Uvedené riešili aj s obžalovaným a to viackrát, sám s ním komunikoval, bolo tu aj problematické ručenie, keďže za všetkým aj za ručiteľskou spoločnosťou bol práve obžalovaný. Obžalovaný sa komunikácii vyhýbal. Tieto skutočnosti a to nesplácanie leasingu, neexistencia predmetov leasingu boli nimi vyhodnotené tak, že situácia je zlá a preto pristúpili k odstúpeniu od zmlúv. Svedok s určitou vyzval obžalovaného na uvedenie, kde sa predmety leasingu nachádzajú. Obžalovaný mu uviedol, že stroje sa nachádzajú aj na stavbách (keďže obžalovaný mal viacero firiem i s predmetom stavebnéj

činnosti). Pátraním však bolo zistené, že predmety leasingu neboli nájdené. Na meno D. A. si svedok nespomenul. Zároveň dodal, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu a lepšie určité skutočnosti pamätal.

Na návrh prokurátora bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi svedka D.. V. K. z prípravného konania zo dňa 25.08.2010 (čl. 793-801). Z nej vyplýva i to, že pôsobil vo funkcii vedúceho úseku administratívy, do kompetencie ktorého spadalo aj riešenie pohľadávok. Zotrvál na svojej výpovedi učinenej 24.09.2009 (čl.788-792). Do jeho odchodu zo spoločnosti nedošlo k úhrade leasingových splátok, dokonca obžalovaný ani nebol ochotný im uviesť umiestnenie predmetov leasingu. Na tomto podľa svedka obžalovaný ani záujem nemal (t.j. vyriešiť záväzky, vrátiť predmety leasingu). Nikdy mu pri komunikácii obžalovaný nespomenul meno D. A.. Svedok sa v tejto svojej výpovedi na základe otázok obhajcu vyjadroval ku skutočnostiam vo všeobecnosti ohľadom leasingu, mechanizmu schvaľovania a podpisovania leasingových zmlúv, k trojzápočtu, k poisteniu predmetov leasingu.

Na hlavnom pojednávaní po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania svedok D.. K. ďalej uviedol, že s poukazom na odstup času už nevie presne uviesť, ktorá konkrétna osoba vypracovala odstúpenie od zmlúv, v podstate administratívny úsek. Dôvodom pre takýto postup bolo riadne nesplácanie leasingu, zistenie pri preverovaní aj neexistencie predmetov leasingu a aj aktuálna ekonomická situácia. O v poradí druhom odstúpení od zmlúv leasingovou spoločnosťou v roku 2012 svedok vedomosť nemal, v tom čase už nepracoval pre leasingovú spoločnosť.

Svedok D.. P. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná len ako obchodného partnera. V rokoch 2006 až august 2008 pracoval v spoločnosti B. E., Q..J..H.. (predtým D. Q..J..H..), kde zastával pracovnú pozíciu obchodníka. Jeho náplňou práce bolo hľadanie leasingových obchodov. K spoločnosti obžalovaného sa dostal na výstave v Z. v roku 2007 prostredníctvom kamaráta F. V. pracujúceho v spoločnosti V. X. Q..J..H... Keďže v tom čase boli zamestnávateľom tlačení do obchodných čísel a F.Š. V. mu spomenul výrobu nakladačov a to, že by bolo vhodné ich prefinancovať leasingom, začal sa touto myšlienkou zaoberať. V Z. sa zoznámil aj s obžalovaným. Dohodli sa na ďalšom stretnutí v L. a to v septembri 2007, kedy mu obžalovaný ozrejmil spôsob uzatvorenia obchodu a predstavu financovania. Povedal mu, že má spoločnosť vyrábajúcu nakladače Golem, ktoré zariadenia chcel obžalovaný formou požičovne požičiavať a do spoločnosti V. U. Q..J..H.. tieto stroje prefinancovať. Podľa svedka obžalovaný chcel zariadenia krátkodobo požičiavať za odplatu a z nej hradiť leasingové splátky. Na ďalší nájom pre tretiu osobu, leasingovému nájomcovi spoločnosti V. X. Q..J..H.. nebol leasingovou spoločnosťou daný súhlas. Svedok si bol prezrieť spoločnosť V. U. T..Q., v ktorej sa predmetné zariadenia vyrábali, montovali. Po obdržaní potrebných listín od obžalovaného (daňové priznania, súvahy, výkazy ziskov a strát) došlo k uzatvoreniu predmetných leasingových zmlúv a to v L.. Spoločnosť V. U. T..Q.. predala tieto zariadenia leasingovej spoločnosti B. E. T. Q. V. X. Q..J..H.. ich následne splácala leasingovými splátkami a ďalej by ich bola odkupovala po zaplatení poslednej splátky. Týmto by boli predmety leasingu prešli do vlastníctva spoločnosti obžalovaného - V. X. Q..J..H... Podotkol, že spoločnosť B. E. mala vo svojich obchodných podmienkach uvedené, že splnomocňuje leasingového nájomcu t.j. V. X. Q..J..H.. na prebratie predmetu leasingu. Svedok potvrdil, že on vypracoval predmetné zmluvy a to od čísla XXXXXX/XXX až XXXXXX/XXX s tým, že od 01. 08. 2008 už pre leasingovú spoločnosť nepracoval. Ako konateľ tieto zmluvy podpísal D.. X.. Pri odovzdávaní a preberaní prvých zariadení bol i on prítomný. Na ďalšie odovzдание a prevzatie predmetov leasingu už nešiel a to s odvolaním sa na vyššie uvedené splnomocnenie. V prípade spoločnosti V. X. Q..J..H.. bola ako zábezpeka použitá avalo zmenka konateľov spoločnosti V. X. Q..J..H.. a ručiteľská listina spoločnosti V. U. T..Q.. na spoločnosť V. X. Q..J..H... Na jeseň roku 2008, keď mal informácie ohľadom platobných problémov obžalovaného, nadobudol dojem, že sa v danom prípade môže jednať o nejaký podvod, preto na uvedené upozornil vyšetrovateľa pre boj s organizovaným zločinom pre finančnú kriminalitu v B. pána B. T.Í. aby uvedené prešetril. Dozvedel sa, že obžalovaný zamestnancom nevyplácal mzdu. O uvedenom informoval i spoločnosť B. E., konkrétne D.. J. E.. Tiež o tejto skutočnosti v čase priprav jednotlivých zmlúv vedomosť nemal. Pokiaľ by ňou disponoval, listiny k uzatvoreniu zmlúv by nepripravil. Nikdy obžalovaný svedkovi nehovoril o osobe D. A., takúto osobu nepozná. Svedok ukončil pracovný pomer s leasingovou spoločnosťou z dôvodu výhodnejšej ponuky.

Pokiaľ na hlavnom pojednávaní sa svedok odchýlil od svojej výpovedi učinenej v prípravnom konaní, resp. si na niektoré skutočnosti nespomenul, uvedené na hlavnom pojednávaní zdôvodnil, že vypovedal v prípravnom konaní už veľmi dávno, na všetky konkrétnosti si nepamätá. Svedok dodal, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu.

Svedok D.. L. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná z obchodnej spolupráce. Potvrdil, že ako konateľ spoločnosti B. E. & G., Q..J..H.. (predtým D., Q..J..H..) na strane predávajúceho, resp. leasingového prenajímateľa podpísal leasingové a kúpne zmluvy č. XXXXXX/XXX až XXX. Všetku na to potrebnú dokumentáciu pripravoval D.. X.. Do 31.05.2010 pôsobil v spoločnosti ako riaditeľ obchodu a súčasne bol jej konateľom. Uvedené zmluvy podpisoval spolu s druhým konateľom, či už s pani X. alebo s D.. X.. Svedok pripravil zmluvy pod č. XXX až XXX a zabezpečil i ich podpis obžalovaným. Zmluvu č. XXX pripravoval D.. E., ktorý aj zabezpečil podpis obžalovaného a za spoločnosť B. ju podpísali D.. V. a D.. K.. Svedok konštatoval, že do uzatvorenia poslednej leasingovej zmluvy bola platobná disciplína obžalovaného dobrá, nevyskytli sa väčšie meškania, avšak asi od októbra 2008 sa táto zhoršila. Preto obžalovanému ani nezvýšili leasingovú angažovanosť (z dôvodu rýchleho nárastu leasingovej angažovanosti za krátke obdobie). Obžalovaného i sám telefonicky kontaktoval, zisťoval dôvody omeškania a neplatenia splátok. Obžalovaný mu uvádzal rôzne subjektívne dôvody. Keby obžalovaný nebol prestal splácať leasingové splátky, k ukončeniu leasingových zmlúv by nedošlo. Následne danú komunikáciu od svedka prevzal D.. K. - zodpovedný za správu leasingových zmlúv. K odstúpeniu od predmetných zmlúv došlo z dôvodu porušenia zmluvných podmienok, t.j. že obžalovaný neplatil. Všeobecné obchodné podmienky tvorili neoddeliteľnú súčasť každej leasingovej zmluvy, bolo možné od nich sa odchyliť ale len osobitným súhlasom oboch strán a písomne. Dodal, že podľa jeho vedomostí, spoločnosť B. nedala žiadny súhlas leasingovému nájomcovi na možnosť následného prenájmu strojov tretej osobe. Vo všeobecnosti leasingová spoločnosť financuje investície podnikateľských subjektov, ktoré majú naplňať ich podnikateľskú činnosť. Podľa svedka predmetné stroje mali byť umiestnené v prevádzke spoločnosti obžalovaného. Kúpne ceny v zmysle kúpnych zmlúv boli v celosti uhradené (v zmysle faktúr, bankovým prevodom). Štandardne leasingová spoločnosť splnomocňuje leasingového nájomcu k prebratiu predmetov leasingu na základe preberacieho protokolu a leasingovej zmluvy spolu so zmluvnými podmienkami. Vysvetlil, že preto zástupca leasingovej spoločnosti nie je povinný byť prítomný pri preberaní predmetov leasingu. Stroje on osobne nevidel. Nemal v tom čase vedomosť o tom, že by zo strany obžalovaného bola nejaká snaha o splnenie si jeho záväzkov voči spoločnosti B.. Nikdy mu ako dôvod neplnenia si svojho záväzku obžalovaný nehovoril o osobe menom D. A.. Informácie o nových klientov získavali z verejne dostupných zdrojov (napr. z internetu, z ekonomických časopisov, z reklám, z médií, priamym oslovením, telefonicky, mailom či od tretej osoby a podobne). Objem predloženia potrebných dokladov a objem informácií závisel od výšky schvaľovanej investície , ako aj od histórie spolupráce. Dodal, že schvaľovací protokol netvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvnej dokumentácie, on tvoril neoddeliteľnú súčasť zložky obchodného prípadu, t.j. nebol súčasťou obchodnej dokumentácie medzi spoločnosťou a klientom. Uviedol, že vo všeobecnosti pokiaľ klientovi písomne na jeho konkrétnu žiadosť o prenájom nebol daný spoločnosťou písomný súhlas o prenájme tretej osobe, tak spoločnosť na prenájom predmetu leasingu súhlas nedala. Ak aj je v schvaľovacom protokole uvedené, že predmet leasingu bude použitý na dlhodobý prenájom v požičovni, jedná sa len o interný doklad spoločnosti B., nejedná sa o nejakú dohodu verifikovanú s klientom, v danom prípade s obžalovaným. Teda bez jednoznačného písomného súhlasu spoločnosti B. nemala spoločnosť obžalovaného oprávnenie prenajať predmety leasingu tretej osobe s poukazom na bod 7 odstavce 4 Obchodných podmienok spoločnosti B..

Aj svedok D.. X. I. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý a uviedol, že nepozná ani obžalovaného, ani spoločnosť V. X. Q..J..H... Svedok v čase skutku vlastnil občiansky preukaz s číslom Q. XXX XXX a to odo dňa 01.02.2007, ktorý následne dňa 22.05.2008 bol odovzdaný na OR PZ A. - okolie a následne 14.07.2008 bol skartovaný. Toto bolo z dôvodu, že si predlžoval zbrojný preukaz, pričom číslo domu na občianskom preukaze nebolo v súlade s číslom domu, ktorý uviedol v žiadosti o predĺženie platnosti zbrojného preukazu. Na uvedené bol upozornený policajtom s doporučením, aby reklamoval číslo na občianskom preukaze s tým, že mu bude vydaný nový s aktuálnym číslom domu, v ktorom svedok aj býval (v obci Q., A. - okolie sa menili čísla domov za nové). Uviedol, že v čase skutku pôsobil ako projektant vo Východoslovenskej energetike, a.s. A., pričom v dokumentácii, ktorú spracovával bolo aj vyjadrenie od telekomunikácii T-com, kde bolo uvedené i číslo jeho občianskeho preukazu. Takto bolo možné poznať číslo jeho občianskeho preukazu. Nikdy žiaden obchod so spoločnosťou obžalovaného ani so samotným obžalovaným neuzavrel, nebol podnikateľom. Nikdy nepodpísal, neuzatvoril so spoločnosťou V. X. Q..J..H.. rámcovú zmluvu k zmluvám o uložení vecí zo dňa 07.11.2007 v L., okres A., nikdy neprevzal žiadne predmety v zmysle zmlúv o uložení vecí. Osobu menom D.. D. A. nepozná. Nemal vedomosť o tom, že číslo jeho občianskeho preukazu s č. Q. XXX XXX bolo niekedy zneužitú. Nepozná ani spoločnosť B. E. & G. Q..J..H...

Svedok J. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná len v súvislosti s týmto konaním. Stretol sa s ním len raz v rámci šetrenia a raz s ním telefonicky komunikoval. Zo spoločnosti B. pozná pána K., D. B., ale sú len v pracovnom vzťahu a bolo to pred 7-8 rokmi. Svedok pracoval v spoločnosti J. Q..J..H.. B. ako referent pri vymáhaní pohľadávok. Na základe splnomocnenia od spoločnosti B. E. a na základe ich objednávky týkajúcej sa spoločnosti V. X. Q..J..H.. L. mali zistiť, či dlžník spoločnosť V. X. Q..J..H.. bol schopný uhradiť dlžnú sumu predstavujúcu splátky vo výške 48.950,69 € a pokutu vo výške 85.788,36 €, náklady pre mandátára v prípade vymoženia dlžnej čiastky vo výške 4.000,- € a súčasne mali fyzicky preveriť predmety leasingu a podobne. Takto svedok spolu s pánom D.F. vykonal dňa 26.03.2009 šetrenie vo firme V. X. Q..J..H.. L., kde sa aj stretli s obžalovaným. Tohto oboznámili s účelom ich návštevy, s dlhom voči leasingovej spoločnosti. Zo šetrenia im vyplynulo, že obžalovaný slovné uznal svoj dlh na splátkach, uviedol, že sa k výške splátok a dĺžke splácania vyjadrí dňa 02.04.2009 písomne, nechcel s nimi spisovať žiadny protokol o uznaní dlžnej sumy. Uvedené svedkovi i pánovi D. uviedol i napriek tomu, že zo záverečnej správy tieto skutočnosti nevyplývajú. Odvolával sa na svojho právnik z Banskej Bystrici AK Gereg a Fischer, že u neho sú všetky listiny vrátane mandátnej zmluvy, ktorou prenechal predmety leasingu tretej osobe D. A. (požičal mu ich, ktorý ich mal spreveriť) na vybudovanie distribučnej siete, pričom však po osobnej návšteve tohto právnik v Banskej Bystrici, tento im uviedol, že takouto zmluvou nedisponuje. Následne po 02.04.2009, keď obžalovaného kontaktovali telefonicky, už hovor neprijal. Zároveň im pri osobnom šetrení obžalovaný uviedol, že predmety leasingu nemá, nebolo možné z ich strany tieto preveriť. Nebol im ani umožnený vstup do výrobné haly nachádzajúcej sa v areáli firmy. O uvedených zisteniach spísali záverečnú správu (čl. 840) a oboznámili mandátára spoločnosť B.. Svedok dodal, že obžalovaný im neuvádzal žiadne skutočnosti ohľadom uzatvorenia nejakej rámcovej zmluvy k zmluvám o uložení vecí - predmetov leasingu. Tiež im obžalovaný uviedol, že súhlas od B. na prenájom predmetov leasingu tretej osobe nemá. Podľa svedka sa obžalovaný pri tomto stretnutí správal neisto, svedok mal pocit, že nehovorí pravdu, bolo cítiť snahu obžalovaného o čo najskoršie ukončenie tohto ich stretnutia.

Svedok P. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal a uviedol, že obžalovaného pozná len zo stretnutia v súvislosti s touto trestnou vecou, nikoho zo spoločnosti poškodeného B. nepozná. Svedok v čase šetrenia i dnes je konateľom spoločnosti J. Q..J..H.. B.. Vo všeobecnosti uviedol, že pracujú na základe splnomocnenia - poverovacieho dokumentu inkaso a z neho sú oprávnený odobrať predmet leasingu leasingovému nájomcovi, fyzicky odkontrolovať predmety leasingov a na inkaso dlžnej čiastky. Svedok v celosti a v podrobnostiach potvrdil výpoveď svedka J. Q.. Dodal, že v prípade, keby na mieste šetrenia sa nachádzali predmety leasingu, tieto by boli zabezpečili a odobrili. Tiež dodal, že pokiaľ leasingová spoločnosť dáva leasingovému nájomcovi súhlas na ďalšie použitie predmetov leasingov tretej osobe, tak ich s takouto skutočnosťou, pred samotným šetrením na mieste samom, aj oboznamuje. Takto sa to však v danom prípade nestalo.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal i svedok D. P. G.. Tento dokazoval, že v čase uzatvárania predmetných leasingových zmlúv pôsobil v spoločnostiach obžalovaného tým, že mu spracovával účtovníctvo, bol aj členom dozornej rady spoločnosti V. U. T..Q... Nikdy sa však nezúčastnil žiadneho zasadnutia dozornej rady. V tomto smere aj učinil nejaké kroky na vymazanie jeho osoby ako člena dozornej rady z obchodného registra v spoločnosti V. U. T..Q.. V rokoch 2007-2008 boli účtovné doklady v servery v L., rovnako aj dokumenty, pričom firma svedka dochádzala do L. a tieto účtovné dokumenty spracovávala. Niektoré boli i v elektronickej forme. Poukázal na to, že v posledných rokoch ich firma spracovávala toto účtovníctvo len formálne v ich serveroch. Uviedol, že spoločnosti obžalovaného už nevykazovali žiadnu činnosť, jednalo sa len o bankové výpisy, drobné režijné náklady a posledné 2-3 roky je to už bez účtovných operácií s výnimkou každoročných nulových uzávierok. Pokiaľ sa vyjadroval k predmetom leasingov, svedok uviedol, že niektoré z nich i samotná spoločnosť obžalovaného používala na predvádzacie účely. Ohľadom uvedeného účtovníctvo nevykonával. Mal vedomosť o tom, že stroje mali byť niekomu zverené, resp. odcudzené, o čom mu rozprával obžalovaný. S menom D. A. sa stretol len v súvislosti s týmto vyšetrovaním. Spomenul si, že leasingové splátky platené neboli. Dôvod uviesť nevedel. O jednotlivých pláťbách za spoločnosť rozhodoval obžalovaný. Dodal, že účtovníctvo bolo odcudzené (rok 2009 v lete) a po jeho krádeži nedošlo k rekonštrukcii účtovníctva spoločnosti obžalovaného. Jednoducho v účtovníctve od augusta 2009 pokračovali ďalej, keď vychádzali z poslednej účtovnej uzávierky, zistili nejaké pohľadávky, záväzky. Uviedol, že spoločnosti obžalovaného ročne obchodovali v státisícových, či miliónových objemoch. Vtedy účtoval až stovky účtovných prípadov. Pokiaľ sa jednalo o veci ako napr. notebook, propagačné, reklamné materiály a pokiaľ zo zapožičania či zverenia takýchto predmetov medzi zmluvnými stranami nevznikol ďalší nejaký vzťah ohľadom určitých

práv a povinností, ktorý je možné vyjadriť finančne, tak sa to v účtovníctve neeviduje. V opačnom prípade sa to eviduje s odkazom na príslušnú zmluvu. Dodal, že obžalovaného pozná viac ako 15 rokov a nikdy od neho tento nepožadoval, aby v rámci účtovníctva konal určitým spôsobom odporujúcim zákonu, či dobrým mravom.

Svedok P. B. vypovedal na hlavnom pojednávaní a uviedol, že obžalovaného pozná dlho, asi od roku 2002, pracoval s ním, bol vedúci výroby. Do kontaktu s obchodom v spoločnosti obžalovaného neprišiel, na starosti mal zabezpečenie výroby. Jemu bolo zadané, čo má vyrobiť, do akého termínu, odskúšať požadovaný stroj, či zariadenie, oznámiť obžalovanému, že je stroj/zariadenie pripravené. Poukázal na to, že každý výrobok mal štítkov (dátum výroby, technické parametre, ich číslo výrobku). S konkrétnym odberateľom svedok do kontaktu neprišiel. Uvedené sa vzťahuje i na predmetné leasingové zmluvy. Meno D. A.A. pozná, osobu nie. Len sa domnieva, že sa jedná o osobu, ktorá mala zastrešovať požičiavanie predmetných strojov. Tohto vo firme aj videl 3-4 krát, práve obžalovaný mu hovoril, že táto osoba je D. A. a bude mať na starosti jednu časť obchodu a to odbyť, ktorý by mal byť zabezpečený cestou požičovne týchto strojov. Jednalo sa o staršieho pána, nosil okuliare, bol zavalitejšej postavy, prešedivený. Ďalej dodal, že bežné nakladače neobsahovali zariadenie - skrinku, ktorú práve oni montovali do týchto nakladačov, ktoré sú predmetom daného trestného konania. Konkrétne robili len prípravu, teda skrinku s elektroinštaláciou. Samotné zariadenie do stroja nemontovali, pretože, ak stroj išiel len na výstavu, nebolo potrebné montovať samotné zariadenie. Ak mu bol daný pokyn aj na montáž tohto zariadenia do skrinky, tak to vykonal. Toto už mal na starosti obžalovaný. Toto zariadenie malo slúžiť na získanie údajov ohľadom toho, ako dlho stroj fungoval, či nebol preťažovaný, t.j. aby tu bola spätná väzba o tom nájme, či zapožičaní, t.j. ako je stroj používaný. Samotný obžalovaný strojom priradzoval výrobné čísla a to formou plechových štítkov. Stroje GOLEM sa začali vyrábať niekedy v roku 2007 a vtedy sa začalo s nimi aj chodiť po výstavách. Pokiaľ si pamätal, vypovedal, že v roku 2007 vyrobili 3-4 stroje GOLEM za mesiac.

Aktuálne svedok pracuje ako živnostník, poskytuje finančné poradenstvo a to aj pre spoločnosť X. U. T.Q... Od roku 2008 bol aj členom predstavenstva spoločnosti V. U. T.Q..., zasadnutí predstavenstva sa však nezúčastňoval. Vysvetlil, že podľa neho V. U. T.Q.. zastrešovala všetky spoločnosti obžalovaného a to V. X. Q..J..H., V. E. Q..J..H., I. Q..J..H.. T. V. D. Q..J..H...

Pri svojej výpovedi v prípravnom konaní (čl. 910 zo dňa 27.09.2010) svedok nevypovedal a len uviedol, že odopiera vypovedať s poukazom na ustanovenie § 130 ods. 2 Tr. poriadku, pretože obžalovaného veľmi dobre pozná, pracujú spolu, považuje ho za osobu blízku, navštevujú sa aj s rodinami, chodia na rybačku, plesy.

Ako svedok bol na hlavnom pojednávaní vypočutý aj D. V., ktorý však podľa ustanovenia § 130 ods. 2 Tr. poriadku využil svoje právo a odoprel vypovedať s poukazom na to, že by svojou výpoveďou mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania sebe. Neodoprel vypovedať v zmysle odseku 1 citovaného zákonného ustanovenia i napriek tomu, že obžalovaný je jeho syn. Podotkol, že v čase skutku bol konateľom spoločnosti V. X. Q..J..H...

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná skoršia výpoveď svedka D. V. z prípravného konania zo dňa 855-861 zo dňa 08.10.2009 a 27.09.2010. Z jeho prvej výpovede vyplýva, že stroje vyrobené boli, keď boli dodané i prevzaté. Vyrábalo sa plynule. Aj svedok manuálne pôsobil pri výrobe. Postupne zamestnávali 80 ľudí. Nevedel sa vyjadriť, kde sa nachádzajú stroje, ktoré sú predmetom leasingových zmlúv. Dodal, že stroje mali byť použité ako ukázkové exponáty v rámci predajnej siete, nič bližšie k tomu uviesť nevedel. Nevedel ani to, prečo spoločnosť V. X. Q..J..H.. neodkúpila tieto stroje priamo od V. U. T.Q... Nevedel uviesť, kto predmetné stroje prevzal na základe kúpnych a leasingových zmlúv. Rovnako nevedel uviesť, či bol daný súhlas leasingovou spoločnosťou na ďalší nájom tretej osobe týchto predmetov leasingu, ani nemal vedomosť o tom, či vôbec boli stroje prenajímané. Nevedel sa vyjadriť k dôvodu, prečo leasingový nájomca prestal s platením leasingových splátok za predmety leasingu. S D.. X. v súvislosti s leasingovými zmluvami nikdy nekomunikoval. Dodal, že má vedomosť o tom, že počas leasingu nie je možné prenajímať predmety leasingu niekomu inému. Podľa svedka stroje boli určené na predvádzanie pre zákazníka. Toto mal zabezpečiť D.. D. A.. S touto osobou rokoval obžalovaný, pri ich stretnutiach prítomný nebol. V telefonickom kontakte s pánom A. nebol. Sám svedok niektoré stroje D.. A. odovzdával. V druhej výpovedi vypovedal, že zotrváva na tom, čo uviedol vo svojej predchádzajúcej výpovedi ako svedok a ďalej využil ustanovenie § 130 ods. 1 Tr. poriadku s odôvodnením, že obžalovaný je jeho syn.

Svedok F. V. vypovedal na hlavnom pojednávaní a uviedol, že obžalovaný je syn jeho bratranca. V rokoch 2007-2008 pracoval v spoločnosti I. Q..J..H.. ako obchodný zástupca na predaj čelného kolesového nakladača U. a jeho prídavných zariadení. Nemal pracovný vzťah so spoločnosťou V. X. Q..J..H... Práve svedok kontaktoval zástupcu spoločnosti B. E. D.. X., ktorého dlhodobo poznal, aby prišiel sa pozrieť na výstavu do Z. ohľadom nakladača GOLEM. Tu v Z. sa aj D.. X. stretol s obžalovaným. Prebehol rozhovor o možnosti financovania výroby týchto zariadení. Neskôr sa D.. X. bol v L. pozrieť na miesto výroby. Potom svedok už mal len vedomosť o uzatváraní zmlúv. Keďže predaj týchto GOLEMOV v roku 2008 nešiel podľa predstáv svedka ako obchodného zástupcu I. Q..J..H., t.j. nebol úspešný v predaji, nepredal ani jeden stroj GOLEM, ani príslušenstvo, rozhodol sa ukončiť pracovný pomer. Tiež mal vedomosť o tom, že leasingový nájomca prestal neskôr platiť leasingové splátky. Meno D. A. nikdy nepočul, len v súvislosti s týmto konaním, nikdy osobu s takýmto menom nestretol. Počul, že sa pripravovala požičovňa predmetných strojov. Svedok mal vedomosť o tom, že nejaké stroje boli prenajaté spoločnosti do B. (spoločnosť Z. L., ktorá stavala montované domy v X. a v D. X. L. a tam stroj GOLEM aj pracoval). Pár strojov malo byť prenajatých do B. Š. nejakej stavebnej firme, čo svedok vedel z hlásení obchodných zástupcov. Rovnako bola spísaná zmluva o predaji GOLEMOV s príslušenstvom do B. Š. firme B. Q..J..H., ktoré zmluvy pripravoval práve svedok. Tiež si svedok spomenul, že k naplneniu tejto zmluvy nedošlo. Ďalej podľa svedka sa stroje GOLEM mali brať cez eurofondy družstvom K. - Q., O. F., avšak či k tomu aj došlo, svedok uviesť nevedel. Jeden stroj GOLEM bol predaný na výstave v Z. v roku 2007. Podľa svedka výrobu predmetných strojov mal na starosti P. B., ktorý podľa svedka bol pravou rukou obžalovaného. Iné vedomosti o tom, kde sa jednotlivé predmety leasingu nachádzali, svedok vedomosť nemal.

Svedok D.. J. E. vypovedal na hlavnom pojednávaní a dokazoval, že do spoločnosti B. E. nastúpil v roku 2006 (ešte pôsobiacej pod obchodným menom D.), pôsobil ako vedúci obchodného oddelenia a pracovný pomer ukončil v roku 2011. Do jeho pôsobnosti spadala priama akvizícia a uzatváranie leasingových zmlúv s potenciálnymi klientmi. Spoločnosť obžalovaného patrila do portfólia D.. X.. Aj v súčasnej dobe svedok pracuje v oblasti leasingu. Zo spoločnosti B. E. svedok odišiel z dôvodu zrušenia obchodnej časti spoločnosti. V čase, keď v spoločnosti prevzal predmetnú agendu ohľadom leasingových zmlúv, ktoré sú predmetom tohto trestného konania, tak v tejto dobe boli záväzky zo strany obžalovaného plnené riadne. D.. B. bola vedúcou administratívnej časti oddelenia. Vysvetlil, ako vo všeobecnosti spoločnosť uzatvárala leasingové zmluvy. Záujemca najskôr musel prejsť procesom schválenia, tento schvaľovací proces bol v kompetencii risk manažera spoločnosti a po schválení kompetentnou osobou došlo k realizácii podpisovania leasingových zmlúv. Výsledok schvaľovacieho procesu oznamuje klientovi vzťahový manager a v tej dobe ním bol D.. X.. Svedok nikdy osobne neprišiel do kontaktu s obžalovaným. Len jedenkrát obžalovanému zasielal listiny a to mailom týkajúce sa poslednej leasingovej zmluvy, pričom táto dokumentácia bola späť leasingovej spoločnosti mailom vrátená od obžalovaného za účelom podpisu konateľmi spoločnosti B. E. D.. V. a pánom K.. Keďže svedok sedel v kancelárii s D.. X., mal vedomosť o tom, že tento pracoval na obchodnom prípade spoločnosti V. X. Q..J..H., že pripravoval celú zmluvnú dokumentáciu pre tohto klienta. Neskôr vedel, že záväzky z leasingových zmlúv neboli zo strany leasingového nájomcu splnené, ani predmety leasingu vrátené neboli. Zložka každej zmluvy okrem iných listín obsahuje aj schvaľovací protokol. Tento vyhotovuje obchodník, je predkladný schvaľovaciemu orgánu, podpisujú ho držiteľia schvaľovacej kompetencie (ktorými vo všeobecnosti sú štatutári spoločnosti). Pokiaľ svedok vypovedal, že sa venoval len obchodnému prípadu pod č. XX, vypovedal, že schvaľovací protokol k tomuto obchodnému prípadu č. XX obsahoval: identifikačné údaje leasingového nájomcu, dodávateľa, predmet leasingu, financovanú hodnotu, dĺžku trvania leasingovej zmluvy, výšku úročenia, informácie o dovtedajšej angažovanosti leasingového nájomcu t.j. otvorený dlh a informácie o predložení finančných výkazov leasingového nájomcu. Tento protokol sa týka zmluvy č. XX-XX, ktoré boli navýšením leasingového rámca schváleného na zmluvy č. XX-XX, kde sú podrobné údaje o spoločnosti vrátane finančnej analýzy. Tento protokol svedok nevyhotovil, vyhotovil ho D.. X..

Na hlavnom pojednávaní ako svedkyňa bola vypočutá i P. V., ktorá je sestrou obžalovaného a ktorá uviedla, že bola v spoločnosti V. U. T..Q.. zamestnaná v rokoch 2007-2009. Pôsobila aj ako štatutár, avšak nikdy za spoločnosť nekonala. Bolo to z dôvodu, že ak by sa obžalovanému niečo prihodilo, aby mal kto za spoločnosť konať. Aktuálne nepracuje, je na materskej dovolenke. Pracovný pomer v spoločnosti ukončila z dôvodu, že sa v spoločnosti niečo reštrukturalizovalo. Pôsobila vo funkcii marketingovej pracovníčky. Mala na starosti realizáciu výstav, reklamu. Uvedená spoločnosť podľa svedkyne zabezpečovala predaj nakladačov, výrobu strojných zariadení, zákazkové práce. Spoločnosť

V. X. Q..J..H.. sa zaoberala požičiavaním týchto nakladačov, pričom túto požičovňu financovala spoločnosť D.. Z tejto leasingovej spoločnosti sa stretla iba s D.. X., keď bol vo firme na L. a priniesol zmluvy na podpis obžalovanému. Pri tomto ich stretnutí počula, ako sa obžalovaný D.. X. opýtal, či predmetné stroje môže aj požičiavať, že čo je potrebné urobiť, aby ich mohol požičiavať. Na túto otázku mal D.. X. obžalovanému odpovedať, že nie je potrebné urobiť nič, že stroje môže komukoľvek požičiavať. Na uvedené si dobre pamätá, pretože uvedené znamenalo pre nich veľkú udalosť. Ona sama mala so zmluvami dosť práce, pretože ak niečo nestihol obžalovaný, poveril tým svedkyňu (napr. zadovážiť všetky potrebné listiny). Ohľadom vzťahu obžalovaného s D.. X. uviedla, že tento bol dobrý. K osobe D. A. vypovedala, že ho pozná, stretla ho v L. asi 2 krát a to z dôvodu reklamy. Táto osoba mala na starosti vybaviť tú požičovňu predmetov leasingu. Menovaného na L. priviedol jej otec D. V.. Firma vyrábala pre pána A. reklamné materiály na prevádzky po celom Slovensku, pričom podľa jeho zadania, nemalo na nich byť uvedené nič jemu vlastné, len že: „Požičovňa nakladačov a šípka“. Bolo ich vyrobených niekoľko desiatok. Nevedela na hlavnom pojednávaní uviesť, odkiaľ pán A. pochádzal. K jeho popisu uviedla, že sa jedná o osobu vyššieho veku, takého seriózneho pána, staršieho okolo 50 rokov v čase skutku, začínal plešať, nosil okuliare. Podľa svedkyne bol to taký obchodník. Svedkyňa má vedomosť o problémoch, ktoré im D. A. spôsobil tým, že nevrátil predmety leasingu, pričom nevedela uviesť, kde sa táto osoba nachádza. Poukázala na to, že obžalovaný na neho podal i trestné oznámenie. Nevedela súdu uviesť, aký profit z uvedenej činnosti mal mať pán A.Č.. Vzťah jej otca D. V. s pánom A. zhodnotila tak, že sa jednalo o rovnako vekovo starých ľudí, ktorí sa poznajú, oslovovali sa priezviskom, netykali si. Vo firme to fungovalo tak, že pokiaľ napríklad vedúci výroby priviedol nejakú osobu, ostatní neskúmali o koho sa jedná, pretože vedúci výroby za takúto osobu ručil. Ich otec D. V. je technik, zmluvy nepozná, v spoločnosti V. U. T..Q.. mal na starosti technické poradenstvo, inžinierov, ktorí projektovali, chodil na výstavy.

Postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi svedkyne F.. T. F. z čl. 911-915, 919-922 z prípravného konania zo dňa 30.10.2009 a 28.10.2010. Pri výsluchu svedkyňa uviedla, že v čase skutku bola členkou dozornej rady V. U. T..Q.., zasadnutia sa však nezúčastňovala. Na členstvo ju oslovil obžalovaný. Ohľadom predmetných leasingových zmlúv uviedla, že nevedela žiadne skutočnosti. Svedkyňa nikdy nebola zamestnancom niektorej zo spoločností obžalovaného (V. U., T..Q., V. E. Q..J..H., V. X. Q..J..H.). Nemala vedomosť, akým predmetom činnosti sa tieto spoločnosti zaoberajú. Rovnako nemá vedomosť ani o obchodnom vzťahu medzi obžalovaným a leasingovou spoločnosťou B. E.. Dodala, že dcéra jej sestry je manželkou obžalovaného.

Rovnakým postupom bola na hlavnom pojednávaní prečítaná aj zápisnica o skoršej výpovedi svedka F.. X. A. z čl. 923-927, 955-968 z prípravného konania zo dňa 12.11.2009 a 24.09.2010. Pri výsluchu svedok uviedol, že od mája 2006 pôsobil v obchodnej spoločnosti H. E. Q..J..H.. B. B. a v jeho pracovnej náplni bolo aj uzatváranie obchodných vzťahov, podpisovanie dokumentácie ohľadom financovania výrobných spoločností so zameraním na strojárstvo, drevovýrobu. Niekedy na jar 2008 sa stretol s obžalovaným (keď sa na neho svedok nakontaktoval cez webové stránky jeho firiem). Takto sa vo firme obžalovaného v L. stretli a obžalovaný prejavil záujem o vzájomnú spoluprácu. Mal záujem prefinancovať vysokozdvížny vozík, veľkoformátovú tlačiareň, motorové vozidlá, zväracie automaty, čelné kolesové nakladače GOLEM. Ohľadom dvoch nakladačov došlo medzi nimi k uzatvoreniu leasingových zmlúv. Tieto nakladače bol svedok aj osobne obhliadnuť v L.. Výrobné čísla však nekontroloval a vo dvore firmy stáli tri nakladače. Asi od októbra 2008 leasingový nájomca J. - U., Q..J..H.. v zastúpení obžalovaným, prestal platiť leasingové splátky, bolo potrebné ho každý mesiac urgovať. Jeho platobná disciplína sa ani po následnom stretnutí konateľov spoločností nezlepšila, preto boli leasingovému nájomcovi odobraté všetky predmety leasingu, čo sa udialo asi v máji 2009. Ešte pred odobratím predmetov leasingu svedok navštívil firmu v L. a fotograficky zadokumentoval existenciu nakladačov. Stále vo dvore boli tie isté tri nakladače, ktoré si odfotil a s určitosťou vypovedal, že tieto stroje nemali žiadne výrobné čísla, boli na nich len čisté štítky. Po jeho otázke, kde sa nachádzajú dva nakladače, ktoré sú predmetom ich leasingových zmlúv, obžalovaný uviedol, že jeden je niekde na nejakej chate a ten druhý môže byť jeden z tých troch nachádzajúcich sa v areáli firmy. Obžalovaný mal záujem uzatvoriť na spoločnosť J. - U., Q..J..H.. celkovo 5 leasingových zmlúv na nakladače GOLEM, ktoré by boli ďalej predmetom prenájmu, že spoločnosť J. - U., Q..J..H.. bola účelovo vytvorená práve na prenájom týchto nakladačov jeho klientom (klientmi mu mali byť spoločnosti, ktoré neprešli schvaľovacími procesmi u jednotlivých leasingových spoločností). Obžalovaný mu hovoril, že zo splátky, ktorú by zinkasoval od svojich klientov, by ďalej platil splátky leasingu H. E.. Obžalovaný mu dodal, že nebude platiť inej reklamnej agentúre za propagáciu svojich nakladačov, za reklamné pútače, iné materiály, keď to môže urobiť vo vlastnej

rézii a na vlastnom zariadení (veľkoformátová tlačiareň, ktorá bola tiež predmetom finančného leasingu. Svedok ešte mal vedomosť o leasingu obžalovaného so spoločnosťou V. E. z dôvodu, že si v čase uzatvárania ich zmlúv overoval platobnú schopnosť obžalovaného v tejto spoločnosti. Bolo mu uvedené, že splátky uhrádza s omeškaním ale uhrádza. Bolo to v máji 2008. Osobu menom D. A. nepozná, nič o nej nepočul.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj s rozhodnutím Okresného súdu Zvolen č. k. 14Cb/42/2009-2043 zo dňa 20.10.2014 (čl. 3019-3046), ktorým žalovaným I) V. X. Q..J..H., L. XX, D.: XX XXX XXX a II) V. U. T..Q., L. XX, D.: XX XXX XXX (ako ručiteľ pri leasingových zmluvách) uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi B. E. & G. Q..J..H., B., D.: XX XXX XXX, sumu 683.982,14 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 683.982,14 € od 01.03.2012 až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva i to, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia uvedenej sumy z titulu uzatvorených leasingových zmlúv č. XXXXXX/XXX až XXX, na základe ktorých vzniklo žalovanému I) ako leasingovému nájomcovi právo užívať predmet leasingu a povinnosť platiť žalobcovi ako leasingovému prenajímateľovi leasingové splátky. Keďže leasingový nájomca - žalovaný I) V. X. Q..J..H.. sa dostal do omeškania s platením leasingových splátok a následne nereagoval ani na opätovné výzvy na ich úhradu, dňa 01.03.2009 v zmysle článku 11. bod 1.1. Obchodných podmienok pre finančný leasing, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou leasingových zmlúv, odstúpil od leasingových zmlúv a vyzval žalovaného I) k úhrade finančných záväzkov, ktoré voči nemu evidoval na základe odstúpenia od leasingových zmlúv. Rovnako postupoval aj vo vzťahu ku žalovanému II) V. U. T..Q.. ako ručiteľovi. Okresný súd v tejto veci prvý krát rozhodol rozsudkom č. k. 14Cb/42/2009-1493 dňa 07.02.2013, ktorým žalobu žalobcu voči žalovaným I), II) v celom rozsahu zamietol s poukazom na nesplnenie všetkých podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetu kúpy podľa kúpnych zmlúv a to zaplatenie kúpnej ceny za predmet kúpy žalovanému II) spoločnosti V. U. T..Q.. v plnej výške, teda úplné zaplatenie kúpnej ceny, preto nemohol žalobca B. nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu kúpy, nebol tak oprávnený s predmetom kúpy ako predmetom nájmu ďalej nakladať a prenajať tento predmet kúpy žalovanému I) V. X. Q..J..H.. na základe leasingových zmlúv, ktoré na základe uvedeného boli súdom vyhodnotené ako neplatné (tak kúpne ako aj leasingové zmluvy). Keďže žalobca B. v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie nárokov z leasingových zmlúv po odstúpení od leasingových zmlúv, viedlo to prvostupňový súd k zamietnutiu žaloby, keďže leasingové zmluvy boli posúdené ako neplatné, pretože žalobca B. nepreukázal v súdnom konaní, že bol oprávnený s predmetom leasingu ako vlastník nakladať a za neplatné bolo posúdené aj odstúpenie od leasingových zmlúv z roku 2009. Voči žalovanému II) V. U. T..Q.. rovnako z týchto dôvodov žalobu zamietol, keďže tento nemohol ručiť za záväzok žalovaného I) z leasingových zmlúv, ktorý nie je dôvodný.

Z dôvodu podaného odvolania žalobcom B. Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/78/2013 uznesením zo dňa 19.12.2013 vyššie citovaný rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd vyslovil záver, že došlo k úplnému zaplateniu kúpnych zmlúv podľa čl. 2. bod 3. kúpnych zmlúv žalobcom B., čo vyplýva z predložených faktúr vystavených žalovaným II) V. U. T..Q., z výpisov z účtov, z príjmových pokladničných dokladov podpísaných žalovaným II) pre žalovaného I), ako aj zo znaleckého posudku vypracovaného v tejto trestnej veci sp. zn. 5T/18/2011. Keďže odvolací súd uzavrel, že predmetné kúpne zmluvy a tým aj leasingové zmluvy sú platné, je platné aj odstúpenie od leasingových zmlúv spoločnosťou B. E. zo dňa 28.02.2012, doručené spoločnosti obžalovaného V. X. Q..J..H.. dňa 29.02.2012, t.j. to druhé odstúpenie od leasingových zmlúv. Po odvolacom konaní nadobudnutie účinnosti leasingových zmlúv žalovaní I) V. X. Q..J..H.. i žalovaný II) V. U. T..Q., už obranu spočívajúcu v namietaní platnosti kúpnych a tým aj leasingových zmlúv, ďalej nezdôrazňovali. Zo zdôvodnenia tohto rozsudku okresného súdu sp. zn. 14Cb/42/2009 ďalej vyplýva i to, že z obchodných podmienok pre finančný leasing k leasingovým zmluvám vyplýva, že tieto určujú vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán a ich obsah tvorí súčasť dojednaní každej leasingovej zmluvy. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že ich právny vzťah sa bude spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka a to aj v tých vzťahoch, ktoré leasingovými zmluvami a obchodnými podmienkami upravené nie sú. Účelom leasingovej zmluvy je po dohodnutí dobu umožniť leasingovému nájomcovi za odplatu užívanie strojov a zariadení kúpených žalobcom B. výhradne pre účel poskytnutia leasingu, pričom tento predmet leasingu bude žalobca B. vlastníť. Predmet leasingu si vybral leasingový nájomca sám V. X. Q..J..H., čo vyplynulo z dokazovania a po skončení dohodnutej doby nájmu sa zaviazal leasingový prenajímateľ B. umožniť leasingovému nájomcovi spoločnosti V. X. Q..J..H., aby tento predmet leasingu od B. odkúpil za dohodnutých podmienok. Uzatvorením leasingovej zmluvy zriaďuje leasingový prenajímateľ B. leasingovému nájomcovi V. X. Q..J..H.. právo užívať predmet leasingu od momentu

jeho prevzatia počas dohodnutej doby. Súčasťou leasingovej zmluvy je preberací protokol, splátkový kalendár a faktúra vystavená dodávateľom za predmet leasingu. Podľa článku 6. bod 1. Obchodných podmienok, omeškanie v platení splátok sa považuje za podstatné porušenie leasingovej zmluvy v dôsledku čoho môže podľa článku 6. bod 2. Leasingový prenajímateľ zakázať užívanie predmetu leasingu alebo predmet leasingu dočasne odobrať. Z článku 7. bod 4. Obchodných podmienok vyplýva, že leasingový prenajímateľ zostáva po celú dobu trvania leasingového vzťahu výlučným vlastníkom predmetu leasingu, pričom žalovaný I) V. X. Q..J..H.. ako nájomca nie je oprávnený dať predmet leasingu tretej osobe do nájmu, podnájmu alebo k nemu zriadiť užívacie právo pre tretiu osobu, ani ho nesmie predať, zriadiť k nemu záložné právo, darovať ho, ani prenechať na užívanie inému. Podľa čl. 11. Bod 1. Obchodných podmienok má leasingový prenajímateľ právo odstúpiť od všetkých leasingových zmlúv a tieto predčasne ukončiť v prípade, ak nájomca mešká s platením platieb. Zo zdôvodnenia tohto rozsudku tiež vyplýva, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca B. pôvodne odstúpil od všetkých leasingových zmlúv dňa 01.03.2009, ktoré odstúpenie bolo z dôvodu, že nebolo podpísané za B. dvomi konateľmi, posúdené ako neplatné a teda nebolo podpísané spôsobom zapísaným v obchodnom registri, pričom sám B. E. považoval toto prvé odstúpenie od zmlúv za neplatné. Leasingové zmluvy aj po tomto prvom odstúpení tak zostali v platnosti a účinnosti. I napriek tomu žalovaný I) V. X. Q..J..H.. zmluvné záväzky si neplnil a leasingové splátky neplatil. Preto žalobca B. podľa článku 11. bod 1.1. Obchodných podmienok od leasingových zmlúv dňa 28.02.2012 odstúpil. Toto odstúpenie bolo spoločnosť V. X. Q..J..H.. doručené dňa 29.02.2012, v dôsledku čoho došlo k tomuto dátumu k predčasnému zániku leasingových zmlúv a s čím je spojená povinnosť žalovaného I) V. X. Q..J..H.. zaplatiť žalobcovi B. E. všetky nároky vyplývajúce mu z obchodných podmienok. Súčasne B. vyzval V. X. Q..J..H.. na vrátenie predmetu leasingových zmlúv do 10 dní od doručenia odstúpenia. Z listu právneho zástupcu žalovaného I) V. X. zo dňa 26.03.2009 žalobca zistil, že žalovaný I) V. X. Q..J..H.. už nemá predmet leasingových zmlúv k dispozícii.

S poukazom na vyššie uvedené preto Okresný súd Zvolen v konaní sp. zn. 14Cb/42/2009 dňa 20.10.2014 po odvolacom konaní pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu v uznesení č.k. 43Cob/78/2013-1589 zo dňa 19.12.2013 dospel k záveru, že žalobca spoločnosť B. E. & G. Q..J..H.. dostatočne preukázal, že sa stal vlastníkom predmetu kúpy a teda aj vlastníkom predmetu leasingu, preto žalobe vyhovel.

Voči rozhodnutiu I. stupňového súdu uvedeného vyššie podali odvolanie obaja žalovaní, ako aj právny zástupca oboch žalovaných, pričom uznesením zo dňa 15.10.2015 sp. zn. 43Cob/225/2015 Krajský súd Banská Bystrica (čl. 3086-3088) oba odvolania odmietol pri konštatovaní, že odvolanie právneho zástupcu žalovaných bolo podané ním už ako neoprávnenou osobou a odvolanie žalovaného II) bolo podané oneskorene. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 07.12.2015. Krajský súd Banská Bystrica rozsudkom sp. zn. 43Cob/80/2016 zo dňa 02.06.2016 potvrdil rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 14Cb/42/2009-2043 voči žalovanému I) V. X. Q..J..H.. Rozsudok okresného súdu zo dňa 20.10.2014 vo vzťahu ku žalovanému I) nadobudlo právoplatnosť dňom 02.08.2016 a vo vzťahu ku žalovanému II) dňa 29.01.2015.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj so znaleckým posudkom č. 15/2010 Ing. Pavla Šima, znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo financie. Posudok bol vypracovaný dňa 30.04.2010. Zo záverov posudku vyplýva, že znalec pri vypracovaní posudku vychádzal z listín obsiahnutých vo vyšetrovacom spise, z podkladov od spoločnosti B. E. ohľadom leasingových zmlúv a zistil, že celkovo leasingová spoločnosť nakúpila rôzne stroje a zariadenia od V. U. Q.. Q. J..H.. (neskôr V. U. T.Q..) v celkovej hodnote 26.265.121 Sk vrátane DPH, uhradila 21.612.256 Sk a 4.653.365 Sk (t.j. 154.463,42 €) započítala v rámci trojzápočtu. Spoločnosť V. X. Q..J..H.. uhradila za leasingové splátky celkovo 8.109.247,51 Sk (t.j. 269.177,70 €) a to tak, že 4.653.365,- Sk (t.j. 154.463,42 €) započítala a celkovo 3.455.882,51 Sk (t.j. 114.714,28 €) uhradila. Z celkových úhrad 3.455.882,51 (t.j. 114.714,28 €) boli 3.046.522,68 Sk (t.j. 101.126,02 €) úhrady na základe leasingových splátok a 409.360,- Sk (t.j. 13.588,26 €) na základe uhradených troch zvýšených splátok vopred. Z celkových úhrad 3.455.882,51 Sk bolo 1.133.155,73 Sjk (t.j. 37.613,88 €) uhradené z účtu spoločnosti V. U. Q.. Q..J..H.. a zvyšných 2.322.726,78 Sk (t.j. 77.100,40 €) bolo uhradené z účtov spoločnosti V. X. Q..J..H.. Znalec dodal, že na základe ním preskúmaných bankových výpisov nenašiel platby na významných dodávateľov, u ktorých by bolo zrejme, že sú dodávateľmi materiálu a energií. Našiel však iné presuny peňazí, ktoré popísal v časti 2.4.2.1. svojho posudku. Poukázal na to, že presný prehľad splátok je uvedený v časti 2.5.1. posudku - Prehľad úhrad zvýšených splátok vopred a v časti 2.5.2. - Prehľad úhrad leasingových splátok. Prehľad finančných prostriedkov znalec uviedol v časti

2.5.3. - Prehľad úhrad faktúr za predmety leasingu a výpočet výšky čistých leasingových splátok vykonal v časti 2.6.. posudku.

K podanému posudku následne po príslušnom poučení znalca dňa 28.09.2010 (čl. 118-1132) uviedol, že ho nechce doplniť, ani zmeniť. Zápisnica o jeho výsluchu ako znalca bola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Z nej vyplýva i to, že obžalovaného nepozná. Pri vypracovaní posudku mal k dispozícii časť účtovníctva (pretože pojem účtovníctvo je širší a je so súhrn informácií o spoločnostiach), t.j. mal účtovné závierky predložené daňovému úradu, nemal k dispozícii hlavné knihy, denníky, ani účtovné doklady. Na zodpovedanie otázok orgánov činných v trestnom konaní položených mu v uznesení o pribratí znalca, mu však uvedené podklady postačovali.

Na hlavnom pojednávaní znalec vypovedal, že naďalej na svojom znaleckom posudku zotráva. Ním podaný znalecký posudok mal pre účely trestného konania slúžiť pre výpočet škody. Vyšetrovatelka ho upozornila, že pri výpočte škody nemožno vychádzať zo stavu pohľadávky leasingovej spoločnosti, ale bude použitá terminológia s upozornením na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. TpjM/304/2001. Na strane 43 posudku (čl. 1187) je uvedený vzorec pre výpočet škody tak, ako je uvedený v spomenutom uznesení najvyššieho súdu ($\dot{S} = H - PLS$, pričom H - je hodnota predmetov leasingu v čase spáchania skutku, PSL sa vyráta ako $\dot{C}SL/K$ a K - je koeficient redukcie hodnoty predmetov leasingu t.j. podiel nadobúdacej hodnoty predmetov leasingu (NH) a hodnoty predmetov leasingu v čase spáchania skutku (H). $\dot{C}SL$ - čiže čisté leasingové splátky, to sú všetky úhrady leasingových splátok a od celkových úhrad sa odčíta len hodnota havarijného poistenia). On vykonal len tzv. matematické a ekonomické výpočty, aby sa dostal k vyjadreniu pojmu čistých leasingových splátok, ktoré očisťujú tú pohľadávku leasingovej spoločnosti o také veci ako je havarijné poistenie, poplatky, iné poistenia a podobne. Pokiaľ sa týka trojzápočtu upozornil na to, že pokiaľ by platilo, že trojzápočet nemal byť zaúčtovaný, ekonomicky by to znamenalo, že škoda by bola vyššia. Znalec uviedol, že sa oboznámil s doručeným mu v rámci súdneho konania i so znaleckým posudkom č. 3/2014 znalca prof. Ing. Dađu. Zaujímavosťou je, že znalec prof. Daďo už nepoužíva v posudku výraz zrejme (s poukazom na to, že znalec Ing. Šimo nemal k dispozícii účtovníctvo spoločnosti V. X. a V. U. T.Q.. a preto použil slovo „zrejme“ ohľadom vyhodnotenia trojzápočtu), avšak ďalej v posudku uvádza, že tieto spoločnosti medzi sebou neúčtovali a znalec Ing. Šimo si kladie otázku, odkiaľ to prof. Daďo mohol vedieť, keď účtovníctvo týchto spoločností neexistovalo, stratilo sa (za rok 2009).

V konaní bol obžalovaným predložený znalecký posudok znalca prof. Ing. Jaroslava Ďaďa č. 3/2014 (čl. 2902-2994). Z dôvodu možnosti a potreby klásť otázku znalcovi Ing. Šimovi a aj Ing. Ďaďovi bolo potrebné, aby uvedený znalecký posudok bol na hlavnom pojednávaní podaný. Takto znalec Ing. Ďaďo na hlavnom pojednávaní (čl. 3258) podal uvedený znalecký posudok č. 3/2014 priamo do zápisnice z hlavného pojednávania. Zo znaleckého posudku č. 3/2014 vyplýva, že postup uplatnený leasingovou spoločnosťou B. E. na vykonanie trojzápočtu medzi ňou a spoločnosťou V. U. T.Q.. a V. X. Q..J..H.. nebol možný, pretože medzi spoločnosťami V. U. T.Q.. a V. X. Q..J..H.. neexistovali vzájomné obchodné vzťahy a tým ani vzájomné pohľadávky. Prezentácia úhrad faktúr za dodávku predmetov kúpnych zmlúv č. XXXXXX/XXX až XXX a úhrad leasingových zvýšených splátok, ako ich v znaleckom posudku uviedol znalec Ing. Pavol Šimo, nie je preukázateľná. Aj menovaný znalec zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní.

V rámci kladenia otázok znalcom Ing. Šimovi a prof. Ing. Ďaďovi a otázok kladených znalcami sebe navzájom na hlavnom pojednávaní, súd zároveň konštatoval, že znalecký posudok Ing. Šimu bol vypracovaný v roku 2010 a posudok prof. Ďađu v roku 2014, pričom v jeho posudku sú uvádzané i ťarchopisy z roku 2014. Súd ďalej konštatoval, že tieto ťarchopisy boli znalcovi prof. Ďaďovi predložené obžalovaným a boli znalcom obžalovanému aj vrátené. Nie sú súčasťou posudku a to ani vo forme fotokópií. Nie sú ani súčasťou trestného spisu.

Na hlavnom pojednávaní znalec Ing. Šimo po uvedenom oboznámení sa doplnil, že ak v roku 2014 mali podľa posudku prof. Ďaďa byť vystavené ťarchopisy vo výške zaplatených záloh, tak mali byť vo výške 4.653.365,- Sk (t.j. 154.463,- €). Čiže nejaká pohľadávka, ktorá vznikla v roku 2007-2008 mala byť ťarchopisom v roku 2014 stornovaná. K uvedenému predložil priamo na hlavnom pojednávaní súvahu spoločnosti V. U. T.Q.., v zmysle ktorej podľa účtovníctva za roky 2012-2013 boli pohľadávky len vo výške 37.000,- €, čiže v prípade, ak boli vystavené ťarchopisy na viac ako 37.000,- €, k čomu boli vystavené. Znalec Ing. Šimo i napriek vedomosti o ťarchopisoch i na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho posudku s tým, že tak dnes, ako aj v roku 2010 mal len údaje od leasingovej spoločnosti a z nich vychádzal a premietol ich do záverov posudku. Pokiaľ existuje účtovníctvo V. X. Q..J..H., V.

U. T..Q.. a budú v ňom obsiahnuté iné údaje ako vyplýva z podkladov predložených B., mohol by sa k uvedenému vyjadriť. Doposiaľ sa ale tak nestalo. K výške škody znalec Ing. Šimo uviedol, že on výšku škody nevyčíslňoval, túto bolo možné určiť len v symbióze so znaleckým posudkom z odboru strojárstva. Znalec nevytlúčil, že aj z iných účtov mohli byť hradené i iné leasingové splátky leasingovej spoločnosti leasingovým nájomcom než len z účtu D. (ďalej Č.), ale podľa účtovníctva B. (mal k dispozícii účty spoločnosti B., použil výpis zo dňa 02.12.2008 a bol kompletný, obsahoval všetky bankové operácie nielen ohľadom leasingovej spoločnosti), ktoré pri vypracovaní posudku mal, boli uskutočnené splátky len z tohto účtu vedeného v D..

Postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj so znaleckým posudkom č. 31/2010 Dipl. Ing. Igora Haracha, znalca z odboru doprava cestná, strojárstvo, vypracovaného 26.03.2010. Z jeho záverov vyplýva u každého stroja či zariadenia zvlášť všeobecná hodnota s DPH. Celkovo za všetky predmety leasingu táto všeobecná hodnota ku dňu 13.03.2009 predstavuje sumu 810.824,- € (24.426.883,85 Sk - čl. 1115). Na hlavnom pojednávaní znalec zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku. Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj s výpoveďou znalca učinenu v prípravnom konaní dňa 28.09.2010 (čl. 1073-1075), kde znalec po poučení vypovedal, že obžalovaného nepozná. K všeobecnej hodnote majetku uviedol, že táto vyjadruje hodnotu majetku v danom čase a na danom mieste, ľudovo nazývaná „trhová hodnota“. Podľa znalca táto cena zohľadňuje aj koeficient predajnosti, ktorý znalec zvolil v úrovni hodnoty 1,0 a to z dôvodu, že predmetné strojné zariadenia nemal možnosť obhliadnúť, nebol bližšie špecifikovaný ich technický stav. Vysvetlil, že pokiaľ by sa uvažovalo s koeficientom predajnosti menším ako 1,0, bolo by nutné zohľadňovať situáciu na trhu, t.j. či stroje sú na trhu vyhľadávané alebo nie, že sú nepredajné. Bolo by nutné zohľadniť, že nemajú technickú dokumentáciu, neexistuje možnosť zabezpečenia náhradných dielov, sú po záručnej dobe a iné okolnosti, ktoré by hodnotu stroja znehodnocovali a ktoré sú pri každom druhu a type stroja špecifické. Pri výpočte výpočte všeobecnej hodnoty použil znalec metodiku ohodnocovania strojov podľa vyhlášky 492/2004 Z. z..

Na hlavnom pojednávaní znalec ešte dodal, že pri strojoch okrem vyššie uvedeného nebolo možné (vzhľadom na ich neexistenciu) podľa výrobných štítkov stanoviť ich cenu, rok ich výroby, potvrdiť ich výrobné čísla, posúdiť ich technický stav, teda ani charakter ich technického nasadenia, t.j. či sa jednalo len o výstavné exponáty, prípadne stroje boli v pracovnom režime, v teréne. Na základe uvedeného uvažoval znalec o priemernom technickom stave predmetných zariadení, s dobou prevádzky pri trvaní jednej smeny s tým, že boli posudzované vo vzťahu k východiskovej hodnote aj prípadné cenové nárasty či poklesy cien vo výrobe strojov daného typového prevedenia a podkladom k tomu mu bol eurostat (tieto hodnoty sú integrované vo výpočtovom programe, ktorého autorom je USI Žilina a je certifikovaný MS SR). Bola uplatnená len amortizácia pre daný typ stroja. Dodal, že pre danú kategóriu strojov podľa citovanej vyhlášky je prognózovaná životnosť 11 rokov. Pokiaľ by boli deklarizované ako nakladače a rýpadlá, musel by rátať so životnosťou 20 rokov. Opačne, ak by uvažoval s ľahkou technikou pre stavebné práce (ako sú škrabadlá, vŕtacie jednotky), musel by uvažovať s ich životnosťou len 6 rokov. Poukázal na to, že v danom prípade od podpisu poslednej zmluvy a od podpisu prvej leasingovej zmluvy mali byť stroje používané od 0,6 do 1,4 roka. Potom u strojov s tak krátkou dobou prevádzky (0,6-1,4 roka) by zaradenie do kategorizácie 6 rokov mohlo predstavovať maximálne 7 % amortizácie, pričom spodná hranica by závisela od doby prevádzky a mohlo by ísť len o 2 %. K vypracovaniu posudku nemal k dispozícii dokumentáciu k daným strojom (návod na obsluhu a podobne), ani v spisovom materiály sa takéto listiny nenachádzali. Podotkol, že sa jednalo o stroje, ktoré boli nové a mali byť nasadené ako výstavné exponáty. Ďalej sa znalec vyjadroval k otázkam ohľadom typu, čo by nastalo, keby (napr. že bola výroba predmetných zariadení stopnutá v čase skutku, že ak by výrobca v technickej dokumentácii stanovil životnosť strojov na 6 rokov, že ak by znalec komunikoval s výrobcou a od neho by mal dokumentáciu ohľadom životnosti predmetných strojov a táto by bola v dĺžke 6 rokov) a vysvetľoval, za akých okolností by všeobecná hodnota strojov rástla alebo naopak klesala.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj čítaním listinných dôkazov, najmä:

Zo zväzku I.:

- zápisnicou o trestnom oznámení D.. B. z 3.4.2009 (čl.1 - 10), leasingovými zmluvami (č. XXXXXX/XXX - XXXXXX/XXX s prílohami - faktúry, žiadosti o finančný leasing. čl. 11-275), odstúpením od leasingovej zmluvy z 1.3.2009 s prehľadom pohľadávok a obchodnými podmienkami pre finančný leasing (čl. 1. 276-282)

Zo zväzku II.:

- doplnením zápisnice o trestnom oznámení D.. T. B. z 02.07.2009 (čl. 1. 287-292), zápisnicou o trestnom oznámení F. V. z 18.03.2009 s doplnením zo dňa 16.04.2009 (čl. 1. 293-297), výpisom z

obchodného registra B. E. & G. Q..J..H.. (čl. 305-308), kúpnyimi zmluvami č. XXXXXXX/XXX-XXXXXXX/XXX (čl. 309-437), splátkovými kalendármi k leasingovým zmluvám č. XXXXXXX/XXX-XXXXXXX/XXX (čl. 438-524), zápisnicou o trestnom oznámení D.. V. K. z 22.7.2009 (čl. 525-530), zápisnicou o trestnom oznámení D.. L. V. z 7.8.2009 (čl. 531-537), list B. E. & G. Q..J..H.. zo dňa 22.07.2009 s prílohami - prehľadom finančných prostriedkov uhradených V. U. T..Q.. , prehľadom úhrad leasingových zmlúv a vyčíslením škody (čl. 540-563), listom B. E. & G., Q..H.. z 6.8.2009 čl. 566, listom AK Gereg & partneri z 21.7.2009 s prílohami -

podaním Okresnému súdu Zvolen z 15.4.2009, odvolaním proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.5.2009, podaním Okresnému súdu Banská Bystrica z 23.4.2009, podaním Okresnému súdu Banská Bystrica zo 16.4.2009, námietkami proti zmenkovému platobnému rozkazu Okresného súdu B. Bystrica zo dňa 18.5.2009, odvolaním proti uzneseniu Okresného súdu B. Bystrica zo dňa 19.5.2009, uznesením Krajského súdu B. Bystrica č.k. 43CoZm 5/2009 z 18.6.2009 (čl. 582-616), listom AK Gereg & Partneri zo dňa 4.8.2009 (čl. 617-620)

Zo zväzku III.:

- rámcovou zmluvou k zmluvám o uložení vecí zo dňa 7.11.2007 (čl. 707-709), preberacími a odovzdávacími protokolmi k rámcovej zmluve a úradný záznam vyšetrovateľa zo 17.9.2009 (čl. 3290-3303), záverečnou správou J. Q..J..H.. zo dňa 4.6.2009 (čl. 840),

Zo zväzku IV.:

- účtovnými dokladmi B. E. & G. Q..J..H.. k leasingovým zmluvám spolu s vyčíslením škody a obchodnými podmienkami pre finančný leasing (čl. 1005-1033), poisťnou zmluvou medzi A. X., T..Q.. a D., Q..J..H.. spolu so zoznamom strojových zariadení a technológií (čl. 1039-1044), prekladom z nemeckého jazyka - žiadosť o leasing z 19.03.2008 (čl. 1225-1235),

Zo zväzku V.:

- listom B. E. & G. Q..J..H.. s prílohami - prehľadom finančných prostriedkov uhrádzaných leasingovou spoločnosťou spolu s dokladmi o úhradách (výpisy z bankových účtov), prehľadmi splátok a úhrad podľa jednotlivých leasingových zmlúv do 31.5.2008 a od 1.6.2008, výškou neuhradených splátok podľa jednotlivých leasingových zmlúv a platobnou disciplínou klienta (čl. 1250-1311), listom B. E. Q..J..H.. zo 17.3.2010 s prílohami - účtovnými zápsmi vedenými na účtoch za leasingového nájomcu V. X. Q..J..H.. a internými účtovnými dokladmi o zaradení do majetku B. E. Q..J..H.., výpismi z účtov B. E. Q..J..H.. (čl. 1315-1568), listom B. E. Q..J..H.. zo 19.4.2010 s prílohou - výpisom z bankového účtu a likvidačnými dokladmi o rozúčtovaní platieb na klienta V. X. Q..J..H.. (čl. 1570-1583), schvaľovacími protokolmi k leasingovým zmluvám (čl. 1585-1603), listom B. E. Q..J..H.. zo 14.10.2010 s prílohami - inventúrnym súpisom pohľadávok z obchodných vzťahov k 31.12.2008, k 31.12.2009, správou nezávislého auditora a účtovnou závierkou k 31.12.2007, k 31.12.2008, k 31.12.2009 (čl. 1606- 1720), listom B. E. Q..J..H.. zo 29.10.2010 (čl. 1723-1724)

Zo zväzku VII.:

- listom AK Gereg & partneri z 30.9.2010 s prílohami - pozvánka Q., fotokópia cestovného pasu, žaloba na Okresný súd Bratislava II o určenie vlastníckeho práva k hnutelným veciam a absolútnej neplatnosti právneho úkonu z 24.9.2010 (čl. 2384-2429), správou Sociálnej poisťovne, pobočka BB z 08.09.2009 s prílohou - prehľadom zamestnancov (čl. 2431-2437), výpismi z obchodných registrov (čl. 2438-2449), správou Okresného súdu B. Bystrica z 19.11.2009 s prílohami - uznesením Krajského súdu B. Bystrica č.k. 43CoZm 9/09 z 06.08.2009, uznesenie Okresného súdu B. Bystrica č.k. 10CbZm 6/2009 z 22.06.2009 a z 21.07.2009, zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu B. Bystrica č.k. 10Zm/21/2009 z 05.05.2009 (čl. 2481-2491), listom Okresného súdu B. Bystrica z 13.10.2010 s prílohami - návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu č.k. 16 CbZm/1/2010 s prílohami a zmenkovým platobným rozkazom č.k. 16 Zm/47/2009 (čl. 2493-2530), listom Okresného súdu Zvolen z 22.01.2010 (čl. 2533), listom Okresného súdu Zvolen z 01.02.2010 (čl. 2534-2535), listom Okresného súdu Zvolen z 26.10.2010 čl. 2545-2546, s prílohami (čl. 2547-2579), výpisom z obchodného registra Okresného súdu B. Bystrica (čl. 2583-2605), výpisom z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. (čl. 2607-2612), správou REGOB SR u 02.06.2010 (čl. 2654-2655), listom Okresného súdu Bratislava II. z 18.11.2010 (čl. 2659), listom Okresného súdu Bratislava II. z 15.11.2010 (čl. 2661), správou Mesta Krupina z 01.10.2010 (čl. 2686, čl. 3181), správou Obvodného úradu Zvolen z 22.09.2010 (čl. 2688), správou o priestupkoch (čl. 3167), odpisom z registra trestov obžalovaného (čl. 2690, čl. 3316), správou OR PZ Krupina (čl. 3119), spisom KR PZ Banská Bystrica ČVS: KRP-49/OEK-BB-2009, odstúpením od leasingových zmlúv z 28.02.2012 (čl. 2817-2820), rozhodnutím Krajského súdu sp. zn. 43Cob/78/13 (čl. 2854 a nasl.), rozsudkom Okresného súdu Zvolen 14Cb/42/2009 (čl. 3019-3046), rozhodnutím Krajského súdu B. Bystrica (čl. 3086-3088), rozhodnutím Krajského súdu B.

Bystrica 48Cob/80/16 (čl. 3133). Oboznámený na hlavnom pojednávaní bol aj krátkou cestou obhajobou doručený návrh na zmenu návrhu na začatie konania v konaní 14Cb/42/09 (čl. 3317 a nasl.), znalecký posudok Ing. Vladimíra Kusendu (z čl. 3195 a jeho doplnok až čl. 3237).

Zo spisu KR PZ Banská Bystrica ČVS: KRP-49/OEK-BB-2009 súd zistil, že na základe podaného trestného oznámenia obžalovaným dňa 18.03.2009 bolo uznesením zo dňa 22.05.2009 začaté KR PZ OJKP PZ Banská Bystrica trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona voči doposiaľ nezistenému páchatelovi vystupujúcemu pod menom D.. D. A. a pod falošnými identifikačnými údajmi, pričom predmet skutku obsiahnutý v tomto uznesení bezprostredne súvisí so skutkom tvoriacim výrok tohto rozsudku, keď v zmysle ústnej príkaznej zmluvy zo dňa 25.10.2007 medzi konateľom spoločnosti V. X. Q..J..H., t.j. obžalovaným ako príkazcom a týmto nezisteným páchatelom ako príkazníkom bolo dojednané, že nezistený páchatel vybuduje pre spoločnosť obžalovaného a predmety leasingu v rámci celého územia SR distribučnú sieť, keď následne tento nezistený páchatel mal prevziať ako preberajúci na základe preberacích a odovzdávajúcich protokolov k rámcovej zmluve k zmluvám o uložení veci zo dňa 07.11.2007 reklamné predmety, notebook s príslušenstvom a predmetné stroje, ktoré mali slúžiť výlučne na propagačné a reklamné účely, pričom nezistený páchatel túto distribučnú sieť nevybudoval a získané stroje, reklamné predmety a notebook deklarovaným spôsobom nepoužil a ani nevrátil, čím obžalovaného ako konateľa spoločnosti V. X. Q..J..H. mal uviesť do omylu a spôsobiť škodu obžalovanému na reklamných predmetoch, notebooku vo výške 4.802,16 € a leasingovej spoločnosti B. E. & G. Q..J..H.. B. škodu na strojoch, zariadeniach - predmetoch leasingu vo výške najmenej 871.585,86 € (26.265.620,50 Sk). Z uznesenia (čl. 1499 tohto vyšetrovacieho spisu) KR PZ Banská Bystrica zo dňa 20.11.2009 vyplýva, že predmetné trestné stíhanie bolo prerušené, lebo sa nepodarilo zistiť skutočnosť oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Zo zdôvodnenia tohto uznesenia súd zistil, že i napriek vykonanému rozsiahlemu dokazovaniu (vypočutie svedkov, zadováženie množstva listinných dôkazov, zadováženie výpisov hovorov od telefonických operátorov) sa nepodarilo stotožniť osobu vystupujúcu pod menom D.. D. A. s falošnými osobnými identifikačnými údajmi. Rovnako sa nepodarilo zistiť, kde sa nachádzajú stroje a zariadenia, reklamné predmety a notebook s príslušenstvom, ktoré mal obžalovaný odovzdať tomuto nezistenému páchatelovi. Z tohto spisu a z výpovede obžalovaného (ktorú podával ako poškodený a svedok) zároveň vyplýva, že poveril vybudovaním distribučnej siete D.. D. A., ktoré postupne v období od novembra 2007 do septembra 2008 odovzdal reklamné prospekty , notebook, ako aj kolesové nakladače GOLEM G 03 s príslušenstvom tvoriacich predmet leasingových zmlúv. Tieto mu boli odovzdané na základe zmluvy o uložení veci, mali slúžiť výlučne na propagačné a reklamné účely, nebolo možné predmetné kolesové nakladače užívať. Že jeho kontakt s D.. A. sa koncom roku 2008 prerušil, nepotvrdila sa realizácia vybudovania distribučnej siete, podal predmetné trestné oznámenie na D.. D. A..

Z vyššie citovaných listinných dôkazov súd zistil, že z nich okrem iných skutočností vyplývajú aj skutočnosti ohľadom uzatvorenia kúpnych zmlúv, následne leasingových zmlúv, splátkové kalendáre k leasingovým zmluvám, jednotlivý prehľad úhrad leasingových splátok, ďalej korešpondencia medzi leasingovým prenajímateľom - poškodeným a leasingovým nájomcom - obžalovaným ohľadom riešenia danej situácie, t.j. neuhrádzania splátok leasingu, z ďalších listín majúcich formu žalôb, podaní, opravných prostriedkov, rozhodnutí v civilnom konaní tak okresného, ako aj krajského súdu, z ktorých vyplývajú spory vedené medzi spoločnosťami V. X. Q..J..H., V. U. T..Q.. T. B. E. & G. Q..J..H..

V tejto súvislosti je potrebné súdom dodať, že tieto spory boli vedené a niektoré ešte naďalej sú vedené aj v čase rozhodnutia súdu v tejto trestnej veci, avšak podstatné pre toto trestné konanie bolo súdne konanie vedené na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 14Cb/42/2009 v spojení s odvolacím konaním vedeným Krajským súdom Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/78/2013, ktoré do rozhodnutia súdu v tejto trestnej veci nadobudlo právoplatnosť a z ktorého vyplynul záver, že tak kúpne zmluvy a následne aj leasingové zmluvy sú platné. Túto otázku bolo potrebné predbežne vyriešiť aj v rámci tohto trestného konania. S poukazom na rozhodnutie súdu v citovanom civilnom konaní, súd pri rozhodovaní v tejto trestnej veci z uvedených rozhodnutí a konštatovaní súdov vychádzal a mal za to, že kúpne i leasingové zmluvy sú platné. Pri konštatovaní záveru o opaku, t.j., keby došlo k rozhodnutiu súdu o neplatnosti týchto zmlúv, nebolo by možné v tejto trestnej veci stanoviť záver o spáchaní žalovaného trestného činu. Rovnako v tomto civilnom konaní sa súdy vysporiadali aj s otázkou trojzápočtu, ktorá bola obhajobou i v tomto trestnom konaní namietaná a v tomto smere v podrobnostiach a zdôvodnení platnosti predmetných zmlúv i trojzápočtu súd odkazuje na vyššie citované rozhodnutia v tejto veci tak okresného ako aj krajského súdu.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivito a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil, ako je rozvedený vo výroku tohto rozsudku.

Okresný súd Zvolen vo veci prvý krát rozhodol rozsudkom zo dňa 28.11.2017, ktorým obžalovaného uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 4 Tr. zákona). Ďalej obžalovanému uložil ochranný dohľad na dobu 1 roka. Poškodeného s nárokom na náhradu škody postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal na civilný proces.

Uznesením sp. zn. 4To/109/2018 zo dňa 04.04.2019 Krajský súd Banská Bystrica rozsudok okresného súdu sp. zn. 5T/18/2011 zo dňa 28.11.2017 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Zvolen na nové prejednanie a rozhodnutie.

V zdôvodnení uznesenia uviedol, že postupom I. stupňového súdu došlo k ukráteniu práva na obhajobu obžalovaného tým, že mu nebola okresným súdom poskytnutá primeraná lehota na prípravu záverečnej reči v súvislosti so zmenou skutkovej vety. Uložil povinnosť okresnému súdu umožniť obžalovanému reagovať na úpravu skutkovej vety, vysporiadať sa procesným spôsobom s prípadnými návrhmi obžalovaného, v prípade potreby doplniť dokazovanie, toto následne vyhodnotiť vrátane vyhodnotenia celkovej dĺžky trestného konania. Odvolací súd zdôraznil, že danú vec nepreskúmal z hľadiska hmotného práva, keďže mal za to, že prvostupňový súd porušil právo obžalovaného na obhajobu tým, že mu neumožnil v primeranej lehote si pripraviť obhajobu a záverečnú reč vo vzťahu k zmene skutkovej vety.

V nadväznosti na zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu a povinnosť rešpektovať závery tohto rozhodnutia obsiahnuté v jeho zdôvodnení, okresný súd vykonal hlavné pojednávanie (čl. 3480 a nasledujúce). Na ňom oboznámil register trestov obžalovaného (čl. 3478), správu o priestupkoch na obžalovaného (čl. 3479), listiny predložené obžalovaným (čl. 3414-3425 - Zmluva o úvere zo dňa 08.11.2007, uzatvorená medzi veriteľom P. V., dlžníkom V. X. Q..J..H.. a ručiteľom F. V. na peňažné plnenie v sume 150.000,- Sk na vybudovanie distribučnej siete v zmysle ústnej príkaznej zmluvy zo dňa 25.10.2007, udelenej plnej moci a rámcovej zmluvy k zmluvám o uložení vecí zo dňa 07.11.2007 uzatvorených medzi dlžníkom a D.. D. A. v súlade s projektom GOLEM, Plnomocenstvo zo dňa 25.10.2010, ktorým spoločnosť V. X. Q..J..H.. v zastúpení konateľom F. V. splnomocňuje D.. D. A. na všetky právne a faktické úkony pri zriaďovaní a budovaní distribučnej siete pre nakladače GOLEM, ktorej účelom je predaj a prenájom týchto nakladačov a príslušenstva, Rámcová zmluva k Zmluve o uložení vecí zo dňa 07.11.2007 uzatvorená medzi V. X. Q..J..H.. a D.. D. A., Projekt GOLEM vypracovaný 06/2006 D. V., P. V.. Oboznámil aj návrh na doplnenie dokazovania obžalovaného (z čl. 3462), ktorým obžalovaný opäť navrhol vypočuť ako svedkov D.. P. X. a P. V. a ďalej obžalovaný na hlavnom pojednávaní navrhol ako svedka vypočuť aj P. B..

Tieto návrhy obžalovaného súd odmietol. Opätovný výsluch svedkov D.. P. X. a P. V. odmietol z dôvodu, že svedok D.. X.Á. bol na hlavnom pojednávaní (čl. 3060) vypočutý a vyjadroval sa aj k podnikateľskému zámeru obžalovaného, vypovedal, že o tom svedok vedomosť nemal. Vypovedal, že všetky podmienky ako nakladať s predmetmi leasingu vyplývali zo všeobecných obchodných podmienok a tvorili súčasť každej leasingovej zmluvy. Na hlavnom pojednávaní si už vzhľadom na odstup času nepamätal, či tu boli nejaké špecifické podmienky ohľadom predmetov leasingu napríklad v súvislosti s prenájaním predmetov leasingu. Ani si svedok nespomenul, na aký účel mali predmety leasingu spoločnosti slúžiť. Následne po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania potvrdil a spomenul si na to, že obžalovaný mal leasingové splátky splácať tým, že stroje a zariadenia mal zapožičiavať, čo bolo uvedené v schvaľovacom protokole. Tiež na hlavnom pojednávaní uviedol, že z jeho strany bolo obžalovanému oznámené, že leasingová spoločnosť tento jeho podnikateľský zámer schválila (t.j. požičiavanie zariadení).

Obdobne súd odmietol vykonať dôkaz a to výsluch svedkyne P. V. a to z dôvodu, že aj táto svedkyňa bola už vypočutá na hlavnom pojednávaní (čl. 3188) a okrem iného sa vyjadrovala aj k tomu, čo obžalovaný uvádzal vo svojom návrhu na doplnenie dokazovania jej dopočutím.

Rovnako súd odmietol vykonať návrh obžalovaného a to výsluch svedka P. B. na zodpovedanie otázok ohľadom odovzdania či neodovzdania predmetov leasingu (či len niektorých) D.. D. A. a ku okolnostiam, za ktorých došlo k zámene strojov s odôvodnením, že svedok bol na hlavnom pojednávaní už vypočutý a spáchanie skutku obžalovaným má súd za preukázané vykonaným dokazovaním rozvedeným nižšie v rámci uvedenia jeho úvah a zodpovedanie naznačených otázok obžalovaným by nemalo vplyv na záver učinенý súdom.

S poukazom na uvedené, t.j., že svedkovia už na hlavnom pojednávaní vypovedali, vyjadrovali sa aj k naznačeným návrhom obžalovaného na doplnenie dokazovania a s poukazom na zásadu hospodárnosti

a efektívnosti trestného konania, keď súd inými už vykonanými dôkazmi mal ustálený záver vyslovený vo výroku tohto rozsudku, preto tieto návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania, odmietol.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel. Obhajoval sa najmä tým, že kúpne a následne i leasingové zmluvy nie sú platné, preto sa nemohol dopustiť žalovaného trestného činu. Alternatívne sa obhajoval tým, že aj keby predmetné zmluvy platné boli, nemohol sa zločinu sprenevery dopustiť, lebo veci zverené mu leasingovou spoločnosťou použil výlučne na účel dohodnutý, nekonal tak, aby to bolo v rozpore s dohodnutými podmienkami leasingu, neporušil žiadne povinnosti vyplývajúce pre leasingového nájomcu z leasingovej zmluvy. Ako konateľ spoločnosti si neprisvojil cudziu vec, nakladal s nimi výlučne v súlade s účelom, na ktorý boli leasingové zmluvy uzavreté. Konanie D.. D. A. označil za protiprávne, avšak toto nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, preto nemožno u neho stanoviť úmysel prisvojiť si cudziu vec a nevrátiť ju leasingovej spoločnosti, pretože pokiaľ by mal možnosť reálne disponovať po doručení mu odstúpenia od leasingových zmlúv s predmetmi leasingu, tieto by leasingovej spoločnosti bol vrátil. Zdôraznil, že u neho tak absentuje subjektívna stránka predmetného trestného činu.

Svojou poslednou záverečnou rečou sa obžalovaný okrem iného obhajoval aj tým, že nechápe, čo mal spáchať, čoho sa mal dopustiť. Poukazoval na zmenu skutkovej vety prednesenou obžalobou v závere hlavného pojednávania a nechápe, aké konanie je mu kladené za vinu.

Trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, sa dopustí páchatel', ktorý si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú. Za to ho možno potrestať odňatím slobody až na dva roky.

Podľa ods. 4 písm. a) citovaného zákonného ustanovenia, odňatím slobody na desať až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok takej sumy (najmenej 133.000 eur).

Objektom tohto trestného činu je vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci. Objektívna stránka spočíva v prisvojení si cudzej veci, ktorá bola páchatel'ovi zverená a v spôsobení malej škody. Hmotným predmetom útoku je iba vec, ktorá bola páchatel'ovi zverená. Subjektom pri tomto trestnom čine môže byť len ten, t.j. páchatel', osoba, ktorej bola predmetná vec zverená. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné konanie.

Z pohľadu trestného práva u tejto skutkovej podstaty trestného činu je potrebné pod prisvojením si cudzej veci rozumieť také konanie páchatel'a, ktorým si prisvojí cudziu vec, inak mu len zverenú, keď s ňou naloží v rozpore s účelom zverenia a zmarí tak základný účel zverenia takým spôsobom, že znemožní veriteľovi trvalo navrátiť vec pôvodnému určeniu (napr. predá zverenú vec, spotrebuje ju, nevráti ju, atď.). Zverenou vecou sa rozumie vec, ktorá je vo vlastníctve inej osoby, ktorú páchatel' má na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo pre plnenie určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe, so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. Kvalifikačným znakom danej skutkovej podstaty je aj spôsobenie škody veľkého rozsahu, čo je škoda dosahujúca najmenej 133.000,- €. K škode veľkého rozsahu stačí zavinenie z nedbanlivosti (§ 18 Tr. zákona).

S poukazom na vyššie uvedené súd obranu obžalovaného považoval za účelovú s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Naopak súd mal preukázanú vinu obžalovaného v zmysle podanej a upravenej obžaloby a preto ho uznal za vinného, keďže si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, túto na požiadanie nevrátil a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu.

V danom konaní pri zmene záverov ohľadom skutkovej vety, ktoré z vykonaného dokazovania vyšli, bolo potrebné ustáliť, či v poradí druhé odstúpenie od zmlúv z roku 2012, t.j. po podaní obžaloby (obžaloba podaná v roku 2011), je pre trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného relevantné, resp. nie. Ak by nebolo, súd by musel obžalovaného spod obžaloby oslobodiť postupom podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku.

Vykonaným dokazovaním a to rozsiahlym mal súd však za preukázané, že pre trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného, ktorý v rozhodnom čase, t.j. čas uzatvárania jednotlivých kúpnych, leasingových i rámcových zmlúv až do písomného oznámenia právneho zástupcu obžalovaného zo dňa 26.03.2009 leasingovej spoločnosti bol jediným konateľom spoločnosti V. X. Q..J..H.. L. (t.j. bol

konateľom od 02.03.2007 do 10.08.2009) a teda bol trestnoprávne zodpovedným subjektom. Podľa názoru súdu v tomto smere je nepodstatné, či existovalo prvé alebo druhé odstúpenie od leasingových zmlúv. V danom prípade stačí preukázanie, že došlo k uzatvoreniu kúpnych, leasingových zmlúv a to platne s poukazom na rozhodnutia v civilnom procese tunajšieho okresného súdu (sp. zn. 14Cb/42/2009) i Krajského súdu Banská Bystrica (sp. zn. 43 Cob/78/2013, sp. zn. 43 Cob/80/2016), ďalej postačuje preukázanie prevzatia predmetov leasingu spoločnosťou V. X. Q..J..H.. (v ktorej v tom čase bol konateľom práve obžalovaný), ktorá skutočnosť vyplýva z listín a to preberacích protokolov, faktúr, žiadostí o finančný leasing, úhrad za zakúpené predmety leasingu leasingovou spoločnosťou, z úhrad leasingových splátok leasingovým nájomcom, z výpisu z obchodného registra spoločnosti V. X., Q..J..H., že konateľom spoločnosti bol obžalovaný (a toto bolo preukázané aj sestrou, otcom obžalovaného, svedkom P. B.), že obžalovaný aj za túto spoločnosť skutočne navonok konal. V tejto súvislosti ďalej je relevantný obsah vyplývajúci z obchodných podmienok pre finančný leasing, podmienok, z ktorých vyplýva nakladanie s predmetmi leasingu (t.j. práva i povinnosti leasingového nájomcu). Z nich i zo schvaľovacích protokolov spoločnosti B. E. vyplýva, že v posudzovanom prípade ide o leasing predmetov, ktoré budú použité na dlhodobý prenájom v požičovni, ktorá skutočnosť v závere vykonaného dokazovania ani sporná nebola. Je pravdou a je možné takýto záver ustáliť, že leasingová spoločnosť takýto účel leasingu schválila. Spoločnosť V. X. Q..J..H.. zastúpená obžalovaným tak mohla predmety leasingu požičiavať ďalším subjektom, keďže takýto postup bol v súlade so schváleným účelom leasingu a nepotrebovala k tomu splnenie ďalších podmienok (nemíňalo by sa to ani podnikateľskému cieľu, t.j. získaniu určitého zisku). Dokazovaním bolo tiež preukázané a vyplýva to z listín - rámcových zmlúv o uložení vecí, že spoločnosť V. X. Q..J..H., ktorej jediným konateľom bol obžalovaný, že predmety leasingu odovzdala tretej osobe, pričom práve z výpovede samotného obžalovaného vyplynulo, že sa tak udialo s cieľom použiť ich ako výstavné vzorky a vybudovania distribučnej siete pre spoločnosť V. X. Q..J..H.. Na takéto nakladanie s predmetmi leasingu však už obžalovaný súhlas a to ani verbálny od leasingovej spoločnosti nemal. Obžalovaný o takýto súhlas ani leasingovú spoločnosť nepožiadala. Takéto nakladanie s predmetom leasingu podľa názoru súdu už nemožno považovať za oprávnené. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že keď sa leasingová spoločnosť začala zaujímať o predmety leasingu, najskôr obžalovaný uvádzal, že sú u viacerých subjektov, že pracujú a spoločnosti V. X. Q..J..H.. za to platia. V tejto dobe obžalovaný vôbec sa nezmieňoval o akejkolvek zmluve o uložení vecí uzatvorenej s treťou osobou - D.. D. A.Č. a až po prvom odstúpení od zmlúv (dňa 01.03.2009) už uvádzal odovzdanie predmetu leasingu tretej osobe. Zároveň je potrebné uviesť, že sa jedná o osobu, ktorú podľa výpovede obžalovaného predtým nepoznal, nespolupracoval s ňou, tento nebol ani podnikateľom, nemal na neho telefonický kontakt, no napriek uvedenému takejto osobe zveril veci v hodnote niekoľko miliónov Slovenských korún, bez zábezpeky, bez možnosti kontroly. Navyše mal s ním byť podľa jeho tvrdenia v kontakte pre účely odovzdania mu nielen predmetov leasingu ale aj pre účely odovzdania mu reklamných, propagačných materiálov vrátane notebooku od konca roka 2007 do septembra 2008, čo podľa názoru súdu je dostatočne dlhý časový priestor na bližšie spoznanie tejto osoby. Podľa názoru súdu obžalovaný tak konal v úplnom rozpore s účelom leasingu v zmysle leasingových zmlúv pri vedomosti, že nie je ich vlastníkom. Podľa názoru súdu obžaloba správne za čas spáchania predmetného trestného činu ohraničila obdobie dňa 02.03.2009, kedy leasingová spoločnosť požadovala vrátenie predmetov leasingu, ktoré práve na základe uvedenia obžalovaného nevedela spoločnosť V. X. Q..J..H.. vrátiť, ani označiť, kde sa nachádzajú, t.j. leasingový nájomca ich už nemal vo svojej dispozícii (inak by museli byť pokladané za dni spáchania skutku jednotlivé dni uvádzané v odovzdávacích a preberacích protokoloch k zmluvám o uložení vecí zo dňa 07.11.2007, ktoré sú i chybné, napr. protokol zo dňa 06.02.2008, takže takéto určenie dňa spáchania skutku je v prospech obžalovaného s ohľadom na výšku škody). V tomto smere by bolo namieste obžalovanému upriamiť pozornosť na to, že pri tak vysokom objeme finančných prostriedkov pozostávajúcich či už v leasingových splátkach (ktoré obžalovaný naďalej neuhrádzal), resp. zhmotnených do samotných predmetov leasingu (ktoré predmety leasingu nevedel leasingovej spoločnosti na ich požiadanie vrátiť, ani konkretizovať, kde sa nachádzajú), aby bol vynaložil vysokú opatrnosť v tom, komu tieto zariadenia zveruje do dispozície a neuspokojil sa len s predložením občianskeho preukazu. Na tomto mieste by bolo možné aplikovať ultra ratio a vysloviť, že sa jedná len o obchodnoprávny vzťah, keďže obžalovaný je sám podnikateľom s dlhoročnou podnikateľskou praxou a zo skúseností sa mal správať vo vzťahu k tretej osobe (D.. D. A.) veľmi opatrným spôsobom.

Pre prípadnú aplikáciu ultra ratio však nemožno opomenúť rozporné výpovede obžalovaného, keď najskôr leasingovú spoločnosť zavádzal tým, že stroje sú u iných subjektov a pracujú, nevedel u ktorých a kde, aké práce vykonávajú, neskôr už vypovedal o uvedenej tretej osobe a o zmluvách o uložení vecí, ktorá sa mala nachádzať u jeho právneho zástupcu, ktorý ale toto jeho tvrdenie poprel. Tieto skutočnosti

podľa názoru súdu bolo potrebné vyhodnotiť ako účelové, nepravdivé zo strany obžalovaného a v spojitosti s vyhodnotenými dôkazmi jednotlivo i v súhrne ako konanie naplňajúce znaky žalovaného trestného činu a nemožnosť tak uplatniť ultima ratio.

Súd dodáva, že na jednej strane obžalovaný sa obhajoval aj tým, že po celú dobu trestného konania spolupracoval s OČTK a súdom, že predkladal dôkazy na svoju obhajobu, no na druhej strane je nutné konštatovať, že obžalovaný takto konal postupne, predkladal aj počas súdneho konania dôkazy, ktoré v rámci prípravného konania nepredložil, hoci mohol a jeho rozporné tvrdenia sa prejavili aj v jeho záverečnej reči po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu. V nej k osobe D.. D. A. uviedol, že sa jednalo o osobu, ktorá bola schopná zabezpečiť realizáciu distribučnej siete, že v tom čase na to nemali žiadneho pracovníka, že jeho vzťah s ním bol priateľský, navštevovali sa, dokonca rodinne, deťom obžalovaného nosil darčeky na Mikuláša, pozýval ho na kontrolu, „prerábku“ jeho bytu, dokonca jeho bratrancovi dal obžalovaný realizovať niektoré kamerové systémy. Že sa stretli niekoľkokrát, rozprávali sa o tom, čo bude nasledovať, čo sa deje s jednotlivými strojmi, ako sa plní plán. Toto však nie je v súlade s jeho výpoveďou počas celého trestného konania, v rámci ktorého naopak dokazoval, že ohľadom osoby D.. D. A. dôveroval svojmu otcovi, ktorý ich zoznámil, že D.. A. ich sporadicky navštevoval, že všetko okolo neho zabezpečoval jeho otec, že nič viac okrem popisu jeho osoby nevedel. Otec obžalovaného D. V. síce na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať s odôvodnením, aby si neprivodil sám trestné stíhanie, avšak v prípravnom konaní vypovedal a uviedol, že nemal vedomosť o tom, kde sa stroje nachádzali, že mali byť použité ako ukážkové exponáty v rámci predajnej siete, že nemal vedomosť o súhlase leasingovej spoločnosti na ďalší nájom tretej osobe. Naopak otec obžalovaného vypovedal, že s osobou D.. D. A.Č. rokoval práve obžalovaný, že on prítomný pri ich rokovaníach nebol a nemal na D.. A. ani telefonický kontakt.

Obdobne je potrebné poukázať aj na výpoveď svedka F.. X. A., zamestnanca H. E. Q..J..H., ktorý vypovedal, že mal vedomosť o uzatvorených leasingových zmluvách obžalovaným, pretože si overoval jeho platobnú schopnosť v súvislosti s tým, že aj v ich leasingovej spoločnosti obžalovaný mienil uzatvoriť ďalšie leasingové zmluvy aj na nakladače GOLEM, čo bolo v máji 2008. Obžalovaný mu uvádzal, že na jeho firmu J.-U. Q..J..H. chcel uzatvoriť celkovo 5 leasingových zmlúv na tieto nakladače, ktoré by ďalej prenajímal. Túto spoločnosť J.-U. Q..J..H. účelovo vytvoril práve na prenájom nakladačov jeho klientom a že zo splátok od nich by platil leasingové splátky H. E.. Ešte mu obžalovaný dodal, že „predsa nebude platiť inej reklamnej agentúre za propagáciu nakladačov, reklamné pútače či iný materiál, keď to môže urobiť vo vlastnej réžii“. Akú úlohu v kontexte s touto reklamnou spoločnosťou v tomto zhodnom období potom mal plniť D.. D. A., ktorého obžalovaný najal práve z dôvodu vytvorenia distribučnej siete pre nakladače GOLEM a iné.

Súd poukazuje aj na listinné dôkazy predložené obžalovaným v rámci podaného odvolania voči prvému rozhodnutiu súdu a to Rámcovú zmluvu k Zmluvám o uložení vecí (čl. 3416) zo dňa 07.11.2007 a Plnomocenstvo udelené spoločnosťou V. X. Q..J..H. pre Ing. Imricha Kukučku, obsah tohto Plnomocenstva, z ktorého okrem iného vyplýva aj to, že príkazník D.. A. vybuduje distribučnú sieť pozostávajúcu z 10-15 distribučných miest - bodov po celom území SR a to podľa výberu príkazcu t.j. spoločnosti V. X. Q..J..H., na ktoré bude umiestňovať nakladače, kde budú vystavované a prenajímané. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný bol ten, kto určoval kde bude distribučné miesto a preto mal mať vedomosť o tom, kde sa nakladače nachádzajú. Najmä však súd poukazuje na deň udelenia tohto plnomocenstva, ktorým je dátum 25.10.2010. Súdu nie je jasné, ako mohlo dôjsť k udeleniu tejto plnej moci, keď už koncom roka 2008 a to aj podľa tvrdenia samotného obžalovaného, sa mu už D.. A. neozval a následne až v roku 2010 mu udelí plnú moc, ktorá je aj D.. A. podpísaná.

Z týchto dôvodov potom súd obžalovaného uznal za vinného v zmysle podanej obžaloby pri úprave skutkovej vety, ktorej závery vyplynuli z vykonaného dokazovania, pri zachovaní konania a následku a pri konštatovaní výšky škody tak, ako ju zdôvodnil (čo do výšky a titulu uplatnenia) prokurátor vo svojej záverečnej reči, s čím sa aj súd stotožnil. Výška uplatnenej škody bola stanovená znaleckým posudkom z odboru ekonomiky a účtovníctva Ing. Pavla Šima č. 15/2010, ktorý posudzoval kúpne a leasingové zmluvy, platby medzi dotknutými obchodnými spoločnosťami a znaleckým posudkom z odboru strojárstva, odvetvia odhadu hodnoty strojových zariadení č. 31/2010 Dipl. Ing. Igora Haracha, ktorý stanovoval všeobecnú hodnotu predmetov leasingu k 13.03.2009, pričom k vypočítaniu škody bolo prístupné v súlade i s právnym názorom Najvyššieho súdu Českej republiky judikovaným v stanovisku trestno právneho kolégia publikovaného pod číslom Tpjn 304/2001 prijatého za účelom zjednotenia rozdielnej praxe súdov a na prospech páchatel'ov konštatujúc, že zvláštna povaha leasingových zmlúv, ktorá predpokladá prevod vlastníctva k prenajatej veci na nájomcu a s ohľadom na túto okolnosť je tiež určovaná výška leasingových splátok, odôvodňuje záver, že spôsobenou škodou nie je celá skutočná

hodnota spreneverenej veci v čase spáchania skutku, ale ako rozdiel medzi touto hodnotou a pomernou časťou leasingových splátok. Takto škoda predstavuje v danom prípade sumu 16.987.313,59 Sk resp. 563.875,51 € (výpočet čl. 2669, č. zväzku 7), čo predstavuje škodu veľkého rozsahu.

Pokiaľ aj obžalovaný sa obhajoval a počas hlavného pojednávania dokazoval, že k odstúpeniu od leasingových zmlúv došlo z dôvodu neplatenia leasingových splátok, nie z dôvodu nevrátenia predmetov leasingu, alebo ich zverenia inej osobe, súd má za to, že na posúdenie konania obžalovaného z hľadiska jeho trestnej zodpovednosti je to irelevantné, pretože na túto skutočnosť sa trestná zodpovednosť v danom prípade neviaže. Je potrebné mať v tejto súvislosti na zreteli, že leasingové spoločnosti sú finančnými inštitúciami poskytujúcimi určitý spôsob financovania, t.j. oni predmety leasingu nepotrebujú pre seba, kúpia ich pre využitie leasingového nájomcu a mali by profitovať z úhrad leasingových splátok, nie z využívania nakladačov predmetov leasingu. Preto v prvom rade a vyplýva to aj z vykonaného dokazovania výsluchmi svedkov D.. B., D.. K., pokiaľ aj odstúpenie od zmlúv neobsahovalo aj klauzulu nemožnosti vrátenia predmetov leasingu, už len samotným neuhrádzaním riadne a včas leasingových splátok boli splnené podmienky pre odstúpenie od zmlúv, nebolo potrebné uvádzať aj túto druhú okolnosť. Podstatné pre trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného je, že už v čase 02.03.2009 po tom, čo prevzal prvé odstúpenie od zmlúv, predmety leasingu už nemal vo svojej dispozícii, čo následne aj potvrdil leasingovému prenajímateľovi sám a aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom z 26.03.2009, v ktorom uviedol, že požadované predmety leasingu z tohto dôvodu im nemôže vrátiť a ani ich doposiaľ nevrátil.

Pokiaľ súd odmietol vykonať na hlavnom pojednávaní dôkaz navrhnutý obžalovaným (čl. 3194, 3266) a to vypočítanie ako svedkov J. N. a D.. K. A. na okolnosti, z akého dôvodu opäť došlo k odstúpeniu od leasingových zmlúv leasingovou spoločnosťou dňa 28.02.2012, keď svedkovia boli jej konateľmi, urobil tak z dôvodu, že zodpovedanie svedkov na položenú otázku obžalovaným je pre rozhodnutie súdu v tejto trestnej veci irelevantné s poukazom na zdôvodnenie samotného rozhodnutia súdu v tejto veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následky tak, ako sú uvedené vyššie, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa názoru súdu obžalovaný konal v priamom úmysle. Pohnútkou mu bolo obohatenie sa prisvojením si cudzej veci.

Obžalovaný je zamestnaný v spoločnosti D. O. Q..J..H.. L. ako riaditeľ, pracuje na čiastočný úväzok a jeho príjem mesačne je okolo 30,- €. Žije z finančných prostriedkov poskytnutých mu rodinou a z opatrovateľského príspevku, ktorý je cca 270,- € mesačne. Tento príspevok poberá od štátu jeho manželka z dôvodu starostlivosti o najstaršie ich 17-ročné dieťa. Je nemajetný, je vlastníkom len motorového vozidla, ktoré však bolo odcudzené, o čom je vedené trestné konanie. Žije v spoločnej domácnosti s manželkou a 3 maloletými deťmi. Z miesta jeho trvalého pobytu nie je bližšie hodnotený. Sankcionovaný za priestupok v minulosti nebol. V rokoch 2012 a 2013 bol 3 x postihnutý za priestupok v doprave (povinnosti vodiča 2 krát a 1 krát za rýchlosť jazdy). Doposiaľ nebol súdom potrestaný.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd uložil obžalovanému pri neexistencii priťažujúcej okolnosti a pri priznaní jednej poľahčujúcej okolnosti (podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, t.j., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život), trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienečne. Podľa ustanovenia § 213 ods. 4 Tr. zákona základná sadzba predstavuje výmeru trestu odňatia slobody od 10 do 15 rokov. Pre výkon tohto trestu obžalovaného v zmysle ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože, aj keď sa jedná o spáchanie obzvlášť závažného zločinu, tento nie je násilnej ale majetkovej povahy a s poukazom aj na osobu obžalovaného, keď podľa názoru súdu z pohľadu kriminality sa nejedná o tak narušeného páchatel'a, súd má za to, že náprava obžalovaného bude aj v ústave s minimálnym stupňom stráženia dostatočne zaručená. Takto uložený trest súd považuje jednak za zákonný, spravodlivý, primeraný spáchanému trestnému činu i výške škody a tiež dostatočný na ochranu spoločnosti, ako aj nápravu a prevýchovu obžalovaného. Súd obžalovanému pri úprave trestnej sadzby vplyvom prevahy poľahčujúcich okolností mohol ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od 10 do 13 rokov 4 mesiace.

S poukazom na okolnosti prípadu, skutočnosť, že od spáchania skutku do rozhodnutia súdu už uplynula určitá doba (skutok spáchaný v roku 2009, t.j. uplynula doba 10 rokov), s poukazom na pomery

obžalovaného, ktorý je otcom 3 maloletých detí, z toho 1 je dieťaťom s ťažkým zdravotným postihnutím, jeho manželka poberá len opatrovateľský príspevok, pričom súdom uložený trest by nemal postihovať i osoby, ktoré žijú s obžalovaným v spoločnej domácnosti a ktoré sú odkázané na jeho výživu, keď súdu v tejto súvislosti neuniklo tvrdenie obžalovaného o tom, že síce vykonáva funkciu riaditeľa spoločnosti s ručením obmedzeným, avšak len so zárobkom 30,- € mesačne, z čoho potom súd vyvodil záver, že rodina tak nie je finančne odkázaná na obžalovaného. Na ukladanie výšky trestu preto súd aplikoval Čl. 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienečne. Obligatórne podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd musel rozhodnúť i o uložení obžalovanému ochranného dohľadu na dobu 1 roka.

S poukazom na povinnosť uloženú okresnému súdu odvolacím súdom ohľadom preskúmania i celkovej dĺžky konania a jej dopad pri ukladaní trestu obžalovanému, súd dodáva, že v konaní bolo celkovo stanovených 20 hlavných pojednávaní, z ktorých boli zrušené pre prekážky na strane súdu len 2 pojednávania a z 18 pojednávaní bolo 9 krát pojednávanie zrušené z dôvodov na strane obžalovaného či obhajoby (OČR, PN, obžalovaný bol mimo územia Zvolena či Slovenskej republiky). Z toho vyplýva, že polovica stanovených pojednávaní bola zrušená a odročená na iný termín práve z dôvodu ich žiadostí. Do pozornosti súd dáva aj skutočnosť, že nemohol hlavné pojednávanie vykonať v neprítomnosti obžalovaného, pretože v danom prípade sa jedná o trestný čin, za ktorý zákon stanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica trestnej sadzby prevyšuje 10 rokov (§ 25 ods. 3 Tr. poriadku) a obžalovaný vo svojich žiadostiach nikdy nedal súhlas na vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, ani v neprítomnosti obhajcu, naopak dožadoval sa svojej prítomnosti na hlavnom pojednávaní. Preto podľa záveru súdu na celkovej dĺžke súdneho konania má vplyv aj samotné správanie sa obžalovaného, či jeho obhajoby. I napriek uvedenému, tak, ako to súd už uviedol vyššie, pri ukladaní trestu súd obžalovanému znížil trest a tento mu uložil pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby za aplikácie Čl. 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o ochrane základných práv a slobôd.

Aj keď si poškodený B. E. & G. Q..J..H.. B. v rámci adhézneho konania škodu riadne a včas uplatnil, vyčíslil, s poukazom na to, že v priebehu tohto trestného konania došlo k právoplatnému rozhodnutiu ohľadom škody uplatnenej z rovnakého titulu v civilnom procese (Okresný súd Zvolen sp. zn. 14Cb/42/2009 v spojení s rozhodnutiami krajského súdu citovanými vyššie), súd poškodeného s jeho nárokom v trestnom konaní odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Banská Bystrica do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.